

KWARTALNIK ISSN 1509-3735
TARNOGRODZKI

NUMER 57 ROK XV 2013

Wesołych Świąt
2013

*Pełnych niezapomnianych wrażeń,
pachnących i rodzinnych
Świąt Bożego Narodzenia
życzy
Redakcja*

32. Rocznicą wprowadzenia
stanu wojennego
Tarnogród, 15 XII 2013

*Z okazji zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia
pragniemy złożyć najserdeczniejsze życzenia.*

*Niech nadchodzące Święta będą dla Wszystkich
niezapomnianym czasem, spędzonym bez pośpiechu,
trosk i zmartwień.*

*Życzymy aby odbyły się w spokoju, radości,
wśród Rodziny i Przyjaciół.*

*Wraz z nadchodzącym Nowym Rokiem życzymy
dużo zdrowia i szczęścia.*

*Niech nie opuszcza Was pomyslność i spełnią
się Wasze wszystkie marzenia.*

*Burmistrz Tarnogrodu
mgr inż. Eugeniusz Stróż*

Przewodniczący Rady Miejskiej

Jan Pawlik

Ostatnie Pożegnanie Prałata Ludwickiego

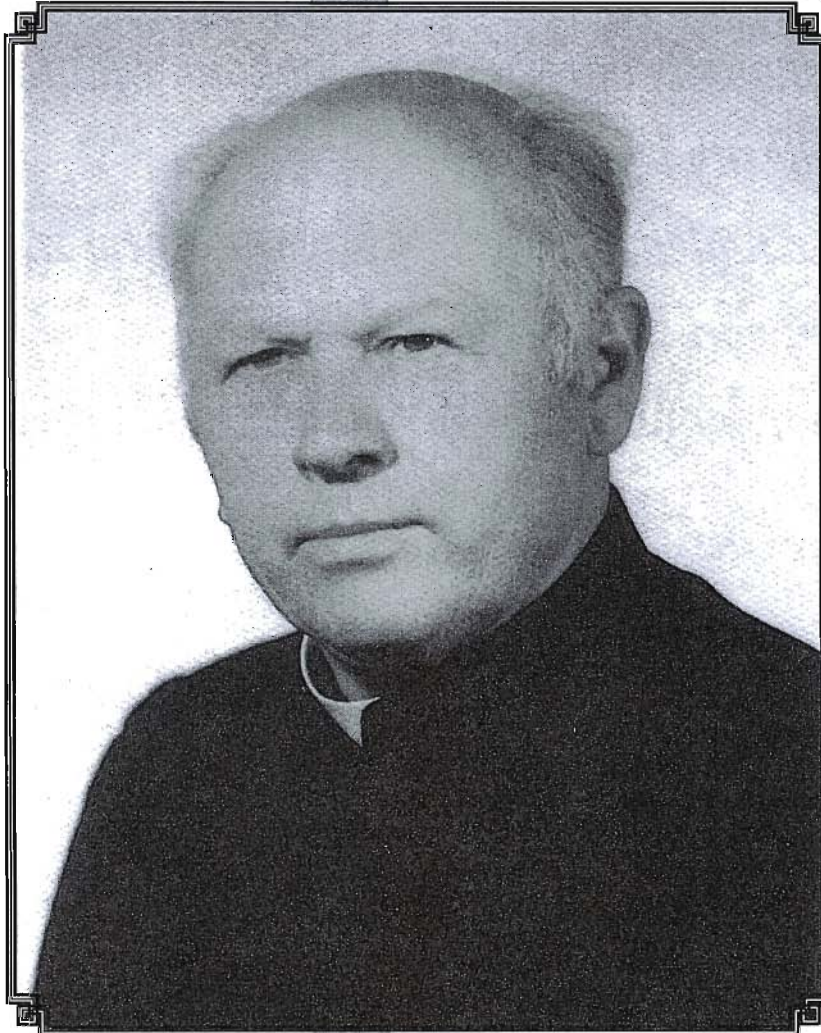
Okolo osiemdziesięciu księży, setki wier-nych, orkiestra dęta, chór, poczty sztandarowe i asysta druhów strażaków. Tak Tarnogród żegnał swego byłego proboszcza ks. prałata Edwarda Ludwickiego. Mszy przewodniczył ks. biskup Marian Rojek. Setki mieszkańców Gminy Tarnogród przybyły 18 listopada br., by pożegnać ks. Edwarda Ludwickiego, wieloletniego proboszcza parafii Przemienienia Pańskiego

w Tarnogrodzie i dziekana Dekanatu Tarnogród. Mszę świętą pogrzebowa, wspólnie z ordynariuszem Diecezji Zamojsko - Lubaczowskiej Marianem Rojkiem i biskupem seniorem Janem Śrutwą, koncelebrowała blisko osiemdziesięciu kapłanów. Ksiądz Edward Ludwicki urodził się 4 stycznia 1927r. w miejscowości Zofianka Górna, po ukończeniu szkoły średniej w Biłgoraju wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Lublinie. Dzięki postudze biskupa lubelskiego Piotra Kałwy 21 czerwca 1953r. w katedrze lubelskiej przyjął święcenia. Droga do jego kapłaństwa była jednak dale-

ka, prowadziła przez czas wojennej zawieruchy - mówił w homilii ks. Leszek Pankowski. Jako biskup tej Diecezji pragnę podziękować śp. księdzu prałatowi Edwardowi za przykład jego życia. Przy różnych okolicznościach miałem sposobność poznać jego oddanie Kościołowi, jego miłość do Chrystusa i wrażliwość na drugiego człowieka. My zostajemy tutaj jako kościół pielgrzymujący, on przechodzi do tajemnicy życia z Bogiem. Pragnę wyrazić mu podziękowanie za to, kim był i co czynił w naszym kościele zamojsko - lubaczowskim, za świadectwo służby i za postugę kapłańską. Dobry Jezu, a nasz Panie, daj mu wieczne spoczywanie - **tymi słowami żegnał ks. Ludwickiego biskup Marian Rojek.** Swoje świadectwo

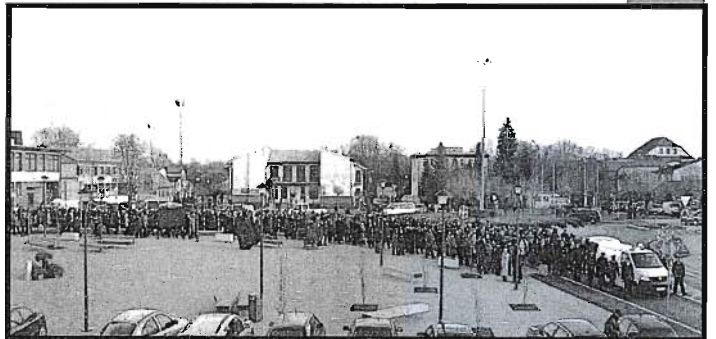
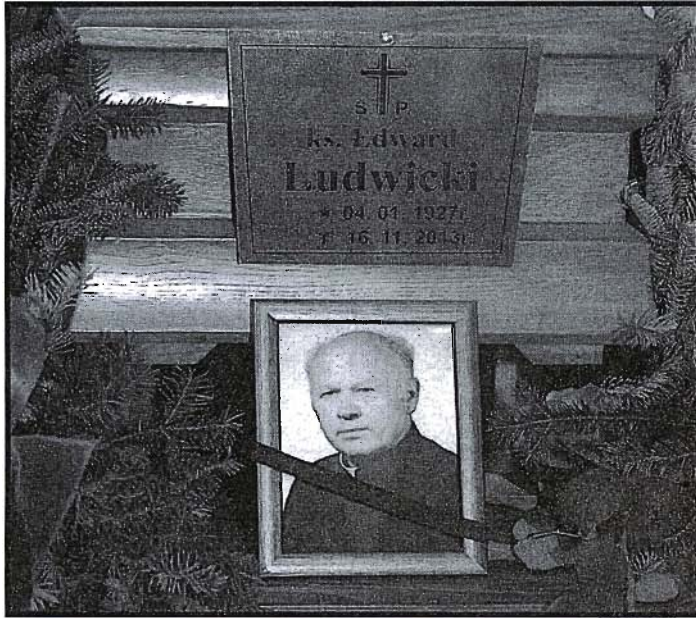
składali także koledzy śp. ks. prałata i osoby, które miały z nim bliższy kontakt. Wspominany był jako oddany Bogu i ludziom kapłan, który nigdy nie odmawiał pomocy. *Tak liczna nasza dziś tu obecność jest znakiem wymownym tego, że spotkaliśmy w życiu niezwykłego człowieka, którym był ks. Edward. Odszedł od nas człowiek wielkiej uczciwości i wrażliwości serca, kochający tych, których na jego kapłańskiej drodze*

postawił dobry Bóg. W naszej pamięci pozostanie całe dobro, którym nas obdarzył i przez które czuliśmy się lepsi i szczęśliwsi - mówił z kolei starosta Marian Tokarski. Posługę duszpasterską śp. ks. Edwarda Ludwickiego wspominał także Burmistrz Tarnogrodu. *Ksiądz prałat Ludwicki, poza codzienną sumienną pracą proboszcza i dziekana angażował się w działania wyrastające poza życie parafii. Zawsze żywo interesował się sprawami i problemami gminy, jak trzeba było doradził, nigdy nie odmawiał pomocy - wspominał Eugeniusz Stróż.* Od 16 lipca 1977r. do 5 czerwca

2002r. był proboszczem w Tarnogrodzie. W latach 1981 - 1984 pełnił urząd wicedziekana dekanatu Tarnogród, zaś w latach 1984 - 2002 dziekana tegoż dekanatu. 21 listopada 1996r. bp Jan Śrutwa mianował go diecezjalnym ojcem duchownym kapłanów Diecezji Zamojsko-Lubaczowskiej, którą sprawował do 2002r. Pełnił ponadto szereg ważnych innych posług, m. in. był rzecznikiem sprawiedliwości przy Sądzie Biskupim (1992 - 2006), członkiem Komisji ds. Gospodarczych WSD (1994), członkiem Diecezjalnej Rady ds. Powołań (1999 - 2006). Po przejściu na emeryturę 5 czerwca 2002 r. zamieszkał na plebanii w Tarnogrodzie, zmarł 16 listopada br., spoczął na parafialnym cmentarzu.

Ostatnia droga Ks. Edwarda

Fot. Mateusz Lysakowski

Wspomnienie o Księdzu Prałacie

16 listopada 2013 r. zmarł śp. ks. prałat Edward Ludwicki. Ten niezwykle skromny kapłan, niestrudzony siewca Bożego Słowa był dla parafian niekwestionowanym autorytetem. Ksiądz prałat urodził się 4.01.1927 r. w Zofiance Górnej. Jego młodość przypadła na mroczny okres okupacji i trudne lata powojenne. Po ukończeniu Liceum Ogólnokształcącego w Biłgoraju ks. Edward Ludwicki wstąpił do Seminarium Duchownego w Lublinie. Święcenia kapłańskie przyjął 21 czerwca 1953 r. Pracę duszpasterską rozpoczął w Tomaszowie Lubelskim, później pełnił posługę kapłańską w Krzczonowie, Hrubieszowie i Buśnie. W 1977 r. zostaje proboszczem w parafii pw. Przemienienia Pańskiego w Tarnogrodzie i jednocześnie pełnił obowiązki dziekana. W 1983 r. otrzymał godność kanonika Kapituły Zamojskiej, a w 1998 r. tytuł prałata. Był rzecznikiem sprawiedliwości Sądu Biskupiego i ojcem duchownym Diecezji Zamojsko – Lubaczowskiej.

W czasie 25 – letniej posługi pasterskiej w parafii tarnogrodzkiej ks. Edward Ludwicki dał się poznać jako pełen inicjatywy dobry gospodarz. Umiejętność współpracy z ludźmi, włączenie się w życie społeczności parafialnej pobudziły wiernych do troski o wspólne dobro, wyzwoliły ich aktywność. Dzięki temu z inspiracji księdza prałata, przy jego ogromnym zaangażowaniu przeprowadzono wiele prac renowacyjnych, remontowych i budowlanych, m. in. gruntownie odnowiono kościół parafialny, wyremontowano starą plebanię i salę katechetyczną, wybudowano nowy dom parafialny i kaplicę

cmentarną, ogrodzono oba cmentarze. W Woli Różanieckiej i Korchowcie, przy wydatnej pomocy mieszkańców, wzniesiono kaplice. Ksiądz prałat wsparł również społeczną inicjatywę renowacji zabytkowego kościoła św. Rocha.

Ożywił także życie religijne wspólnoty parafialnej. Reaktywował działalność grup modlitewnych i organizacji katolickich, które dokonują formacji moralnej, duchowej i intelektualnej ich członków. Stworzył dobre warunki do rozwoju

duchowego parafian. Atmosfera życia religijnego sprzyjała powołaniom do stanu kapłańskiego i życia zakonnego wśród młodzieży. Jako żarliwy patriota uczył wiernych miłowania Ojczyzny. Odprawiał uroczyste msze św. w jej intencji i głosił płomienne patriotyczne kazania. Pragnął, by polska kultura była wierna chrześcijańskiemu dziedzictwu narodowemu.

Po 25 latach ofiarnej pracy w naszej parafii w 2002 roku ksiądz prałat przeszedł na emeryturę, ale pozostał w Tarnogrodzie. Mimo pogarszającego się stanu zdrowia nadal pełnił misję duszpasterską, służył radą, wspierał duchowo młodych kapłanów. Zmarł w szpitalu w Biłgoraju. Zgodnie z Jego wolą został pochowany na cmentarzu w Tarnogrodzie.

Ks. Edward Ludwicki był człowiekiem wielkiej mądrości i szlachetnego serca. W duszach parafian pozostawił ślad dobra i mądrości Bożej. Mieliśmy wielkie szczęście, że żył i pełnił posługę pasterską wśród nas. Niech trwa wieczna pamięć o tym oddanym Bogu i ludziom kapłanie.

Roch Maśko

BETLEJEM-MIEJSCE, GDZIE NARODZIŁ SIĘ JEZUS CHRYSZTUS

Bazylika nad grota

Przed świętami Bożego Narodzenia w stronę Betlejem podążają chrześcijanie z całego świata. Celem pielgrzymów jest Bazylika Narodzenia Pańskiego wzniesiona nad grota, gdzie – zgodnie z tradycją chrześcijańską – przyszedł na świat Jezus. W czasie zimowym sanktuarium jest otwarte w godz. 5.00 -12.00 i 14.00 -17.00. Z przekazów historycznych wiadomo, że jeszcze kiedy trwały prześladowania chrześcijan cesarz Hadrian – chcąc zdławić chrześcijaństwo u samego jego źródła – kazał w roku 135 urządzić nad grota w Betlejem pogańskie sanktuarium i zasadzić tam gaj ku czci Adonisa. To świadome i celowe zbezczeszczenie świętego miejsca stało się znakiem rozpoznawczym, gdzie szukać Groty Narodzenia. Konstanty Wielki, pierwszy cesarz chrześcijański w 326 roku wybudował nad grota Bazylikę Narodzenia. Uczynił tak na prośbę swej matki Heleny. Wydarzenie to opisuje Euzebiusz z Cezarei, nadworny historyk cesarza: „(...) bogobojna cesarzowa miejsce, gdzie Boża Rodzicielka urodziła swego syna, wyróżniła wspaniałymi pomnikami i przyozdobiła je w wyszukany sposób. Również cesarz niebawem uczcił to miejsce królewskimi darami, aby srebrnymi i złotymi

tymi klejnotami oraz kolorowo mieniącymi się dywanami pomnożyć wspaniałe dary swej matki(...)”. Na początku V wieku bazylika została poważnie uszkodzona przez pożar (prawdopodobnie doszło do niego podczas powstania Samarytan w 527 roku; inna wersja

Przed Bazyliką Narodzenia Pańskiego

Miejsce, w którym narodził się Jezus.

podaje, że pożar był następstwem trzęsienia ziemi w 510 roku). Pewne jest, że za cesarza Justyniana w latach 528 – 565 odbudowano bazylikę, poszerzając prezbiterium. W 614 roku nad Palestyną przetoczyła się burza – Persowie pod wodzą Chosroesa II napadli na kraj i zniszczyli wszystko, co chrześcijańskie. Kościoły i klasztory legły w gruzach. Ocalała tylko betlejemka bazylika. Dlaczego tak się stało? Odpowiedź możemy znaleźć w dokumentach Synodu Jerozolimskiego, gdzie czytamy: „Kiedy niewierni Persowie spustoszyli wszystkie miasta, Jerozolimę obrócili w perzynę, a patriarchę Zachariasza pojмали (...), przybyli do Betlejem i ze zdumieniem zobaczyli wyobrażenia perskich magów, astrologów, swych rodaków. Z szacunku i przywiązania do swoich przodków uczcili ich jak gdyby byli żywi i uszanowali kościół, który zachował się po dzień dzisiejszy”. Tak Persowie zareagowali na widok malowidła przedstawiającego Trzech Królów przybyłych do Be-

Nawa główna bazyliki

tlejem, aby oddać cześć nowo narodzonemu dziecku. Bazylika Narodzenia stoi tak, jak ją w IV wieku kazał wybudować cesarz Konstantyn oraz jak ją w VI wieku przebudował cesarz Justynian. Po bitwie pod Hattin w 1187 roku, kiedy krzyżowcy zostali pokonani przez armię Saladyna, chrześcijanie zamurowali część głównego wejścia do bazyliki. Wszystko po to, żeby uniemożliwić muzułmanom wjazd do świątyni konno (jak to Saraceni mieli w zwyczaju), a także by ułatwić obronę kościoła w razie ataku. Od tamtej pory, aby wejść do Bazyliki Narodzenia, trzeba mocno się pochylić. Przewodnicy po Ziemi Świętej opowiadają turystom, że w taki oto sposób każdy wchodzący do bazyliki oddaje hołd temu miejscu.

Srebrna gwiazda

Bazylika Narodzenia poraża swoją prostotą. Próżno szukać tutaj pięknych malowideł i olśniewających ozdób. Taka sytuacja ma proste wytłumaczenie. W 1757 roku pozbawiono franciszkanów praw do Bazyliki Betlejemskiej i przekazano je prawosławnym Grekom, zakazując jednak wprowadzania jakichkolwiek zmian w wyglądzie świątyni. Do dziś wskutek tej decyzji nie wykonuje się tu żadnych większych remontów ani renowacji. Współzawodnictwo pomiędzy prawosławnymi i katolikami osiągnęło apogeum w połowie XIX wieku. Wtedy bowiem, gdy prawosławni usiłowali z Groty Narodzenia srebrną gwiazdę z łacińskim napisem, po stronie katolików opowiedziała się dyplomacja francuska, po stronie prawosławnych – rosyjska. Następnie wybuchła tzw. wojna krymska. Rosja stanęła wówczas naprzeciw Turcji, Francji, Anglii i Sardynii. Rosja po-

niosła klęskę, a w traktacie pokojowym zapisano, że napis na gwieździe ma pozostać łaciński. Taki też jest do dziś. Wspomniany napis brzmi „Hic de Virgine Maria Jesus Chrystus natus est. 1717” („Tu z Maryi Dziewicy narodził się Jezus Chrystus. 1717”). Czternastoramienna srebrna gwiazda znajduje się w Grocie Narodzenia. Obok prawosławnego ołtarza narodzenia znajduje się ołtarz katolicki - miejsce symbolicznego żłóbka. Ściany Groty Narodzenia osłonięte są tapetą ognioodporną pochodzącą jeszcze z 1873 roku, podarowaną Betlejem przez ówczesnego prezydenta Francji Patrice'a Mac-Mahona. Umieszczono ją tutaj po tragicznym pożarze z 1869 roku, kiedy przez nieuwagę pielgrzymów zapaliła się kotara ozdabiająca ściany groty. Pielgrzymi czczą miejsce narodzenia Chrystusa przez dotknięcie lub ucałowanie srebrnej gwiazdy.

Kładą również na niej przyniesione przez siebie dewocjonaia, aby je w ten sposób poświęcić. Słynna betlejemaska bazylika wciąż jest obiektem sporu pomiędzy różnymi odłamami chrześcijaństwa. Ta podzielona przez wieloma laty wspólna własność greckiego kościoła prawosławnego, rzymskokatolickiego i ormiańskiego jest pilnie strzeżona. Kontrolo-

Miejsce, w którym narodził się Jezus, oznaczone jest srebrną gwiazdą

wana przez Greków Grota Narodzenia jest chroniona stalowymi drzwiami. Co roku w dniu generalnego sprzątnięcia, przypadającym na 29 grudnia, dochodzi tutaj do konfliktów. Zdarza się, że duchowni przepychają się między sobą z tak błahego powodu, jak chociażby przesunięcie dywanika o kilka centymetrów. Teraz Betlejem przeżywa 2013. rocznicę narodzenia Jezusa. Stojąc przed żłóbkiem, każdy z pielgrzymów szepce modlitwę o pokój dla tego wyjątkowego miejsca na ziemi.

NARODOWE ŚWIĘTO NIEPODLEGŁOŚCI

11 listopada Święto Niepodległości - Obchody 11 listopada w Tarnogrodzie rozpoczęły się zbiórką pocztów sztandarowych oraz delegacji władz samorządowych i instytucji oraz organizacji społecznych, które następnie wspólnie przeszły do Kościoła pw. Przemienienia Pańskiego. Tam nastąpiło złożenie wiązanek kwiatów przy pomniku na dziedzińcu Kościoła. Podczas mszy modlono się o Boże błogosławieństwo dla Ojczyzny. Druga część obchodów miała miejsce w Tarnogrodzkim Ośrodku Kultury. Rocznicą Odzyskania Niepodległości stała się doskonałą okazją do odznaczeń druhów strażaków z jednostek OSP z terenu Gminy Tarnogród. Gościem specjalnym tych uroczystości był Komendant Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Biłgoraju Krzysztof Michoński. Prawdziwą lekcję historii zebrany dali uczniowie, nauczyciele Szkoły Podstawowej im. Marii Curie Skłodowskiej w Tarnogrodzie oraz rodzice uczniów. W programie artystycznym pt. „Wolna i niepodległa” za pomocą pieśni patriotycznych, wierszy oraz projekcji widzowie zostali przeniesieni do czasów polskich poprzedzających listopad 1918 roku. **Uchwałą Prezydium Zarządu Oddziału Województwa Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP odznaczeni zostali następujący Druhowie:**

Złotym Medalem „Za zasługi Dla Pożarnictwa”
1. Druh Andrzej Marczak – OSP Wola Różaniecka
2. Druh Stanisław Lis – OSP Różaniec Drugi

Srebrnym Medalem „Za zasługi Dla Pożarnictwa”
1. Druh Zenon Granda – OSP Różaniec Pierwszy
2. Druh Henryk Kamiński – OSP Luchów Dolny
3. Druh Daniel Bartosik – OSP Tarnogród
4. Druh Dariusz Dziura – OSP Tarnogród

Braźnowym Medalem „Za Zasługi Dla Pożarnictwa”
1. Druh Tomasz Borek – OSP Luchów Dolny
2. Druh Jarosław Małek – OSP Różaniec Drugi
3. Druh Bartłomiej Larwa – OSP Różaniec Drugi
4. Druh Grzegorz Krupa – OSP Różaniec Drugi
5. Druh Łukasz Krupczak – OSP Luchów Górny
6. Druh Andrzej Krawiec – OSP Różaniec Pierwszy

Uchwałą Prezydium Zarządu Oddziału Powiatowego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP odznaczeni zostali następujący Druhowie:
1. Druh Artur Szmołda – OSP Luchów Górny
2. Druh Ernest Larwa – OSP Różaniec Drugi
3. Druh Paweł Borek – OSP Tarnogród
4. Druh Damian Chojnacki – OSP Wola Różaniecka
5. Druh Krzysztof Krawiec – OSP Różaniec Pierwszy

OBCHODY 32. ROCZNICY WPROWADZENIA STANU WOJENNEGO

W niedzielę 15 grudnia w Tarnogrodzie uczczono 32. rocznicę wprowadzenia stanu wojennego. Dzień ten stał się okazją do złożenia hołdu górnikowi Józefowi Krzysztofowi Gizie, który 16 grudnia 1981 roku zginął w pacyfikowanej kopalni.

13 grudnia 1981 roku wprowadzono w Polsce stan wojenny. Starsze pokolenie pamięta ten czas, młodzi uczą się o tym na lekcjach historii. Toczą się dyskusje, co było przyczyną kluczowych decyzji, lecz zapewne nigdy nie poznamy do końca wszystkich okoliczności tych wydarzeń.

Tarnogród ma swój symbol stanu wojennego. Jest nim młody, 23-letni chłopak, który za chlebem wyruszył do kopalni „Wujek”. W Tarnogrodzie pamiętają go jako pełnego energii i zapału, kochającego grę w piłkę, szachy, lubiącego muzykę. Los zgotował jednak dla niego okrutny los. Jako jeden z dziewięciu górników zginął on podczas pacyfikacji kopalni „Wujek” 16 grudnia 1981 roku.

Uroczyste obchody rocznicy wprowadzenia stanu wojennego w Tarnogrodzie rozpoczęły się od przemarszu delegacji i Mszy św. w intencji Ojczyzny w kościele parafialnym. Wzięli w niej udział przedstawiciele władz samorządowych, z posłanką Genowefą Tokarską, starostą Marianem Tokarskim i burmistrzem Eugeniuszem Stróżem na czele, przedstawiciele związków zawodowych NSZZ Solidarność, górnicy z kopalni Lubelski Węgiel Bogdanka i KWK „Wujek” oraz rodzina górnika.

Po nabożeństwie w asyście orkiestry kopalni „Bogdanka” zebrani przemaszewali na cmentarz parafialny, gdzie pochowany został Józef Krzysztof Giza. Po odmówieniu krótkiej modlitwy przyszedł czas na przemówienia

i złożenie wieńców. – *Gromadzi nas dzisiaj smutna uroczystość, bo to już 32. rocznica wprowadzenia stanu wojennego, jednego z najbardziej dramatycznych wydarzeń ostatnich dziesięcioleci – mówił starosta Marian Tokarski. – Ta rocznica każdego nas skłania do refleksji, zadumy i pamięci o ofiarach tego wydarzenia – kontynuował starosta. Przypomnił on o okolicznościach wprowadzania stanu wojennego. Wspomnił także o górniku z Tarnogrodu. – Jego postawa pokazuje nam, co w naszym życiu powinno być najważniejsze. Pokazuje nam, że ideały, o które walczyła „Solidarność” i górnicy w kopalni „Wujek”, trzeba pielęgnować – dodał starosta Tokarski.*

Głos zabrał także **Marian Król**, przewodniczący Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność”.

– *Wspominamy dziś bolesne i trudne wydarzenia w naszej Ojczyźnie. Te rany nie zagoją się nigdy – mówił przewodniczący Król i nadmienił, że Lubelszczyzna w grudniu 1981 roku także stała się miejscem strajku górników. W jednym z zakładów w Świdniku także*

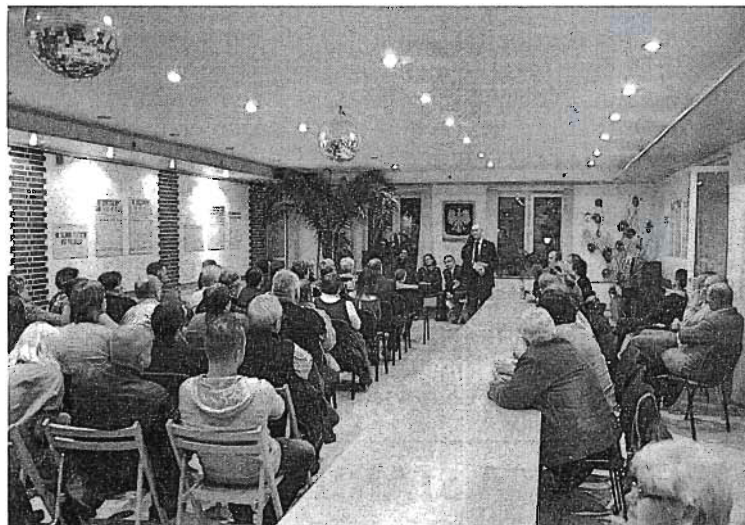
padły strzały z ostrej amunicji, ale na szczęście nikogo one nie pozbawiły życia. Przewodniczący dodał, że Józef Krzysztof Giza zasługuje na nazwanie go męczennikiem, gdyż jego postawa życiowa i tragiczna śmierć są dowodem wielkiej siły charakteru i odwagi.

Po części oficjalnej uroczystości kontynuowano w Tarnogrodzkim Ośrodku Kultury, gdzie uczniowie Publicznego Gimnazjum w Tarnogrodzie zaprezentowali montaż słowno-muzyczny pt. „O lepsze jutro walczyli”.

<http://www.gazetabilgoraj.pl/ps-26021-obchody-32-rocznicy-wprowadzenia-stanu-wojennego-w-tarnogrodzie/>

Wiejskie teatry w swojej stolicy

11-13 października XXX Ogólnopolski Sejmik Teatrów Wsi Polskiej - W dniach 11-13 października 2013 r. w Tarnogrodzkim Ośrodku Kultury odbył się jubileuszowy XXX Ogólnopolski Sejmik Teatrów Wsi Polskiej. Tradycyjnie Tarnogród stał się stolicą teatru

Spotkanie zespołów z Komisją Artystyczną sejmiku

wiejskiego, gdyż to na scenie TOK zaprezentowały się najlepsze zespoły wyłonione z 5 sejmików, które odbywały się w całej Polsce w ciągu całego roku. Do Tarnogrodu przyjechało 13 zespołów z 7 województw

– różnorodność spektakli była bardzo duża. Wystąpiły zarówno grupy obrzędowe, jak i teatry wiejskie. Podczas uroczystego otwarcia zostały wręczone ordery dla osób zasłużonych w organizacji Ogólnopolskich Sejmików Teatralnych, które otrzymali: Lech Śliwonik (wieloletni członek Rady Artystycznej, prezes Towarzystwa Kultury Teatralnej), Renata Cwik (obecny Dyrektor Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury), Władysław Dubaj (były Dyrektor Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury, obecny prezes Tarnogrodzkiego Towarzystwa Regionalnego), Eugeniusz Stróż (Burmistrz Miasta Tarnogród), Jan Zdziarski. Sejmikowi towarzyszyły zajęcia warsztatowe ze specjalistami z Rady Artystycznej. Rada Artystyczna obradowała w składzie: prof. Lech Śliwonik - teatrolog (przewodniczący), prof. Piotr Dahlig - etnomuzikolog, dr Bożena Suchocka - reżyser, dr Katarzyna Smyk - folklorysta, kulturoznawca, dr Edward Wojtaszek - reżyser. Podczas imprezy można było obejrzeć wystawy fotograficzne: „XXIX Ogólnopolskiego Sejmiku Teatrów Wsi Polskiej - zespoły, spektakle”, „Zespoły biorące udział w XXX Ogólnopolskim Sejmiku Teatrów Wsi Polskiej”, „Sejmikowe twarze i dłonie” – Bożeny Wojtaszek, „Chwila wspomnień – prof. Jan Skotnicki”, afisze, plakaty Sejmików Teatrów Wsi Polskiej w latach 1984 -2012. Obok prezentacji przygotowano również imprezy towarzyszące – wieczór folkloru z udziałem wszystkich zespołów. Przygotowano również stoisko z wydawnictwami lokalnymi.

WYRÓŻNIENIA DLA TARNOGRODZKIEGO OŚRODKA KULTURY

MINISTER KULTURY
I DZIEDZICTWA NARODOWEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Tarnogrodzki Ośrodek Kultury

w Tarnogrodzie

Legitymacja nr 7597

otrzymuje

odznakę honorową
„Zasłużony dla Kultury
Polskiej”

Minister Kultury
i Dziedzictwa Narodowego
Bogdan Zdrojewski

Warszawa, dnia 9 października 2013 r.

mp.

Wyróżnienie Fundacji Rozwoju Demokracji Lokalnej

pod patronatem Polskiego Komitetu ds. UNESCO
i Narodowego Centrum Kultury

w kategorii
samorządowe instytucje kultury
przyznane

Tarnogrodzkiemu Ośrodkowi Kultury

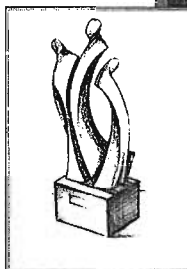
za wyróżniające się przedsięwzięcia
o charakterze kulturowym i kulturotwórczym,
które latach 2012-2013 w znaczący sposób przyczyniły się
do wzmocnienia więzi i tradycji lokalnych
oraz aktywizacji społeczności
jako podstawowych czynników rozwoju samorządności
i demokracji lokalnej w Polsce

Kapituła Nagrody

Adam Aduszkiewicz
Jadwiga Czartoryska
Krzysztof Dudek
Wacław Iżciak
Sławomir Kopacz
Jan Król
Sławomir Ratajski
Joanna Staręga-Piasek
Jerzy Stępień

Przewodniczący Kapituły

Jerzy Reguński
Prezes FRDL

Warszawa, 9 grudnia 2013 roku

9 grudnia 2013 r. w Warszawie

odbyła się ceremonia wręczenia Dorocznych Nagród Fundacji Rozwoju Demokracji Lokalnej podczas konferencji „WARTO! Lokalna kultura jako wartość”. Konferencje finałowe są zawsze okazją do spotka-

nia i rozmowy ludzi z całej Polski, reprezentujących cztery grupy: władze samorządowe, przedstawiciele samorządowych instytucji kultury, działacze organizacji pozarządowych i grupy obywateli oraz lokalnych liderów, których łączy pasja i zaangażowanie w działania na rzecz zachowania tradycji i rozwój rodzimej kultury z członkami Kapituły Dorocznej Nagrody FRDL i przedstawicielami instytucji jej patronujących i z nią współpracujących. Gości powitał prof. Jerzy Reguński, prezes FRDL i przewodniczący Kapituły, prof. Andrzej Rottermund Przewodniczą-

cy Polskiego Komitetu ds. UNESCO i Krzysztof Dudek-Dyrektor Narodowego Centrum Kultury, a także pani Jadwiga Czartoryska-prezes Fundacji Orange, współpracującej z FRDL przy organizacji Dorocznej Nagrody i jeden z fundatorów nagród. Minister Jacek Michałowski-Szef Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej wystosował list do uczestników konferencji. Nawiązując do przyszlórocznego jubileuszu 25-lecia istnienia Fundacji Rozwoju Demokracji Lokalnej, pogratulował jej twórcom wytrwałych działań na rzecz budowania społeczeństwa obywatelskiego. Laureatom Dorocznej Nagrody pogratulował sukcesu, życząc, aby wyróżnione projekty stanowiły źródło satysfakcji dla ich twórców i przynosiły wiele pożytku lokalnym społecznościom. Zapraszam do lektury listu. Prelekcje wygłosili goście specjalni. Ks. Adam Boniecki-Redaktor Senior „Tygodnika Powszechnego” skupił się w swoim wystąpieniu na określeniu, czym jest „wartość” w życiu człowieka. Dr Tomasz Rakowski z Instytutu Etnologii i Antropologii Kulturowej Uniwersytetu Warszawskiego opowiedział, jak aktywizować społeczności wiejskie i peryferyjne za pomocą sztuki, bez narzucania im swoich koncepcji. Moment ogłoszenia wyników i wręczenia nagród był dla zebranych przedstawicieli 20 najwyżżej ocenionych przez Kapitułę projektów momentem szczególnie oczekiwanym. W każdej z czterech kategorii przyznane zostały: jedna nagroda główna i cztery wyróżnienia.

SZEF
KANCELARII PREZYDENTA
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jacek Michałowski

GP-0402-1032(2)-2013

Warszawa, 9 grudnia 2013 roku

Fundacja Rozwoju Demokracji Lokalnej
Organizatorzy i Uczestnicy
konferencji
„Warto! Lokalna kultura jako wartość”

Szanowni Państwo,

serdecznie dziękuję za zaproszenie do udziału w Konferencji podsumowującej VI edycję Nagrody Fundacji Rozwoju Demokracji Lokalnej. Bardzo żałuję, że nie spotkam się z Państwem, ale chciałbym tą drogą przekazać Fundacji wyrazy uznania za pracę na rzecz rozwoju samorządności w Polsce oraz gratulacje tegorocznym laureatom.

Dzisiaj z całą pewnością można stwierdzić, iż nie byłoby polskiego samorządu bez Fundacji – jej założycieli, ekspertów, działaczy, którzy wraz z narodzinami nowego ustroju politycznego przystąpili do tworzenia prawa umożliwiającego funkcjonowanie samorządów. Inicjowali przedsięwzięcia służące dobru wspólnemu, a przede wszystkim wpłynęły na zmianę mentalności społeczeństwa, zachęcając do aktywności obywatelskiej we wszystkich dziedzinach życia. Dzięki Państwa działaniom, stałemu wspieraniu struktur państwowych, zainicjowanej przez Państwa reformie samorządowej oraz licznym innym wartościowym projektom, których nie sposób tutaj wymienić, decentralizacja władzy stała się możliwa. Właśnie dlatego możemy z satysfakcją mówić o rzeczywistych zmianach i sukcesie 25 lat polskiej demokracji. Jesteśmy w stanie służyć przykładem i wsparciem społecznościom innych krajów, doradzać w jaki sposób włączyć się w zarządzanie sprawami publicznymi, brać za nie odpowiedzialność, nawiązywać współpracę między władzami lokalnymi a obywatelami, działać w interesie mieszkańców oraz budować bezcenne więzi społeczne.

Nagradzanie przez Fundację inicjatyw kulturalnych jest godną uznania ideą, ponieważ właśnie kultura odgrywa zasadniczą rolę w utrwalaniu międzypokoleniowych więzi, zachowaniu lokalnych tradycji i kształtowaniu wrzliwłości estetycznej. Gratuluję laureatom tegorocznej edycji, życząc aby wyróżnione projekty stanowiły źródło satysfakcji dla ich twórców i przynosiły wiele pożytku lokalnym społecznościom.

Korzystając ze sposobności składam podziękowania Radzie oraz działaczom Fundacji za niezwykle owocną współpracę z Kancelarią Prezydenta, przekazując pozdrowienia uczestnikom konferencji i życząc inspirujących dyskusji.

Tomasz Mikulski

NAGRODA DLA WSPÓŁORGANIZATORA TARNOGRODZKICH SEJMIKÓW

9 października 2013 r. w Zamku Królewskim w Warszawie odbyła się uroczystość wręczenia Nagród im. Oskara Kolberga. W tegorocznej edycji Nagrody wyróżniono artystów tworzących w dziedzinach ludowej sztuki plastycznej, obrzędowej, rękodzielniczej, w obszarze poezji ludowej, śpiewu, muzyki instrumentalnej i tańca. Nagrodzono również tych, którzy gromadzą i przekazują wiedzę o kulturze ludowej, wskazują na jej bogactwo i różnorodność, dokumentują, opracowują naukowo, chronią i zachowują dla przyszłych pokoleń.

Tegoroczną Nagrodę Honorową otrzymało Towarzystwo Kultury Teatralnej w Warszawie sprawujące pieczę merytoryczną i organizacyjną nad działalnością teatrów wiejskich.

Towarzystwo Kultury Teatralnej w Warszawie jest

spadkobierca i kontynuator swych poprzedników, organizuje ruch teatrów wiejskich - jeden z najcenniejszych przejawów kultury lokalnej.

Jednym z ważniejszych obszarów działalności Towarzystwa jest realizacja dorocznych edycji Sejmików Wiejskich Zespołów Teatralnych, organizowanych w formule przeglądów regionalnych oraz ogólnopolskiego etapu - sejmiku w Tarnogrodzie, na którym prezentują się zespoły najwyżej ocenione przez dotychczasowe komisje artystyczne. Sejmiki to konfrontacje najciekawszych wiejskich zespołów teatralnych, rekonstruujących na scenie stare ludowe tradycje i obyczaje z różnych regionów Polski.

Dla twórców teatru ludowego spotkania w Tarnogrodzkim Ośrodku Kultury umożliwiają rozwój artystyczny i

najstarszą w Polsce i jedną z pierwszych w Europie organizacją ruchu teatrów ludowych. Korzenie stowarzyszenia sięgają powstałego w roku 1907 Związku Teatrów i Chórów Włościańskich we Lwowie. Kolejnym ogniwem był utworzony w roku 1919 w Warszawie, w odrodzonej Rzeczypospolitej, Związek Teatrów Ludowych. W 1929 r. dzięki inicjatywie Jędrzeja Cierniaka powstał w Warszawie Instytut Teatrów Ludowych. Po drugiej wojnie światowej prace stowarzyszenia zostały wznowione. Od roku 1971 działa pod obecną nazwą, jako prawny

poznawczy, stwarzają okazję zdobywania teatralnych doświadczeń i umiejętności, pogłębiania wiedzy o kulturze i teatrze. Zajęcia warsztatowe prowadzone przez Radę Artystyczną pod przewodnictwem Lecha Sliwonika, z udziałem wybitnych aktorów, etnografów, etnomuzykologów zmieniają poziom artystyczny i merytoryczny prezentowanych widowisk teatralnych. Nagroda przyznawana od 1974 r. honoruje całokształt działalności i wyróżnia wybitne osiągnięcia w dziedzinie kultury ludowej. Minister Kultury i Dziedzictwa

Narodowego sprawuje patronat i jest głównym fundatorem nagród i wyróżnień honorowych. Organizatorem Nagrody jest Muzeum im. Oskara Kolberga w Przysusze, Oddział Muzeum Wsi Radomskiej w Radomiu.

Nagrody (w postaci dyplomu, medalu projektu Anny Jarnuszkiewicz oraz gratyfikacji pieniężnej) przyznawane są raz w roku około dwunastu laureatom w dziedzinach twórczości artystycznej indywidualnej (sztuk plastycznych, literatury ludowej, muzyki instrumentalnej,

śpiewu, tańca), kapelom i zespołom folklorystycznym oraz w dziedzinie działalności badawczej, dokumentacyjnej, animacji i upowszechniania kultury ludowej. Nagrody honorowe wyróżniają osiągnięcia osób, instytucji i organizacji wspierających rodzimą kulturę. Gośćmi wydarzenia byli: Burmistrz Tarnobrodzkiego Ośrodka Kultury Eugeniusz Stróż, Dyrektor Tarnobrodzkiego Towarzystwa Regionalnego Władysław Dubaj.

RELACJA Z UDZIAŁU W ZADUSZKACH WITOSOWYCH I MARSZU RAZEM DLA NIEPODLEGŁEJ

10 listopada 2013 r. koło historyczne z ZSCKR im. W. Witosy w Różańcu brało udział w Zaduszkach Witosowych w Wierchosławicach. Zorganizowano je w rodzinnej wsi naszego Patrona w 68. rocznicę Jego śmierci. Jako pierwszy z Prezydentów RP uczestniczył w nich Bronisław Komorowski, który 2 lata temu przywrócił Witosowi Order Orła Białego, przyznany za zwycięstwo nad bolszewikami w 1920 r., a zabrany przez sanację w 1932 r. Po mszy św. sprawowanej przez biskupa tarnowskiego Andrzeja Jeża nastąpiło spotkanie przy grobie Witosy w asyście pocztów sztandarowych. Prezydent Komorowski wygłosił patriotyczne przemówienie sławiące zasługi Witosy jako wielkiego Polaka i męża stanu. O zasługach Witosy dla odbudowy Niepodległej Polski mówili także prezes PSL, wicepremier Janusz Piechociński i prawnuk Witosy Marek Steindel. Na zakończenie złożono kwiaty i zapalono znicze. 11 listopada koło historyczne uczestniczyło w obchodach Święta Niepodległości w Warszawie. Brało udział razem z prezydentem i dowódcami wojska we mszy św. w intencji Ojczyzny, odprawionej przez biskupa polowego Józefa

w sektorze dla Korpusu Dyplomatycznego młodzież mogła z bliska obserwować przebieg uroczystości. Po przemówieniu Prezydenta ruszył Marsz Razem dla Niepodległej, na którego czele jechał legendarny czołg Renault. Uczestnicy marszu: prezydent i jego małżonka, przedstawiciele władz państwowych i kościelnych, wojsko i służby mundurowe, kombatancki, grupy rekonstrukcyjne, szkoły i mieszkańcy złożyli hołd twórcom Niepodległej Polski pod ich pomnikami na trasie marszu. Pod pomnikiem Witosy młodzież złożyła kwiaty i z dumą wysłuchała słów, że nasz Patron był najczęściej cytowanym politykiem przez Prymasa Wyszyńskiego i wkrótce Świętego Jana Pawła II. Dużym przeżyciem dla młodzieży było spotkanie z parą prezydencką i przedstawicielami życia publicznego, których znali dotychczas z mediów. Marsz zakończył się przy pomniku Piłsudskiego w pobliżu Belwederu. Mimo zmęczenia fizycznego młodzież wracała wzbogacona żywą lekcją historii i patriotyzmu.

Koło historyczne pragnie podziękować ministrowi, zastępcy Kancelarii Prezydenta RP Dariuszowi Młotkiewiczowi, dyrektorowi Biura Administracyjnego Michałowi Leszczyńskiemu i dyrektorowi BCK Stefanowi Szmidowi za pomoc w organizacji wyjazdu na uroczystości w Warszawie.

Opiekun koła: Marian Kucharczuk

Guzdka w Katedrze pw. Jana Chrzciciela. Następnie młodzież zwiedziła Zamek Królewski i udała się na uroczystą odprawę wart, złożenie wieńców przy Grobie Nieznanego Żołnierza oraz paradę wojskową na Placu Piłsudskiego. Po przejściu kontroli BOR i zajęciu miejsca

Jesień w Środowiskowym Domu Samopomocy w Tarnogrodzie

Jesień w Środowiskowym Domu Samopomocy w Tarnogrodzie jest okresem, w którym nasi uczestnicy w ramach prowadzonej terapii biorą udział w różnych przedsięwzięciach o charakterze integracyjnym, artystycznym, kulturalnym. Pozwalają one wyjść na

umożliwienie przeprowadzenia prób przed premierą – dziękujemy!

Sztukę tę także wystawiliśmy dla pracowników ŚDS w Tarnogrodzie z okazji Dnia Pracownika Socjalnego. Uczestnicy przygotowali własny program, były kwiaty i podziękowania dla dyrektor Elżbiety Kyc i pracowników.

Imprezę uświetnili zaproszeni goście m.in. Burmistrz Tarnogrodu Eugeniusz Stróż, ksiądz dziekan Jerzy Tworek, Sekretarz Gminy Tarnogród Agnieszka Łagowska-Borek, dyrektorzy i kierownicy z zaprzyjaźnionych placówek oraz rodzice. Były chwile wzruszenia, piękne życzenia od naszych gości, serdeczne podziękowania dla pracowników ŚDS za pracę na rzecz osób potrzebujących wsparcia i pomocy. Na

zewnątrz, ukazać osobę niepełnosprawną jako osobowość niosącą w sobie szczególne wartości.

Taką okazją do prezentacji swej twórczości mieli nasi podopieczni w związku z **Przeglądem Twórczości Muzyczno-Teatralnej Osób Niepełnosprawnych**, który 25 października po raz dziesiąty odbył się w Biłgoraju. W przeglądzie wzięło udział dziesięć grup, między innymi nasi artyści z grupy teatralnej „Szyszki na wierzbie”. Zaprezentowaliśmy przedstawienie w formie musicalu pt. „Kopciuszek” oparte na motywach wiersza Jana Brzechwy. W przedstawieniu wzięło udział dziewięciu uczestników: Kopciuszek - Beata Momot, książe - Jacek Kaczorowski, macocha- Rafał Ganap, siostry Kopciuszka - Bożena i Stanisława Chacia, w pozostałych rolach wystąpili: Ryszard Derylak, Andrzej Sprysak, Agnieszka Wardach oraz Ewa Klepka, przedstawienie wyreżyserował muzykoterapeuta Piotr Pacyk. Szczególne podziękowania chcielibyśmy skierować pod adresem Dyrektora Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury pani Renaty Cwik oraz Dyrektora Biblioteki Publicznej w Tarnogrodzie pani Joanny Puchacz za

zakończenie uczestnicy wręczyli wszystkim obecnym własnoręcznie wykonane upominki.

Praca nadal tętni w ŚDS-ie bo już zaczyna się okres przedświąteczny, planujemy jasełka oraz wykonanie stroików i kartek świątecznych, nawet już czuje się zapach świątecznych pierniczków pieczonych przez podopiecznych w pracowni kulinarnej. Zapraszamy do naszego Domu w Tarnogrodzie przy ulicy Szkolnej 2.

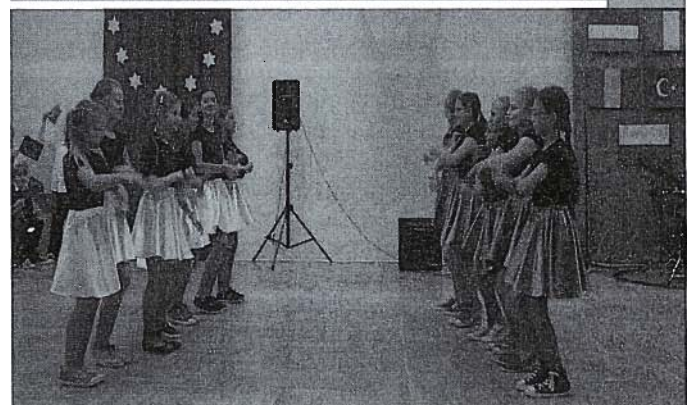
TARNOGRÓD BLIŻEJ EUROPY

W dniach 25 – 29 września Szkoła Podstawowa im. M. C. Skłodowskiej gościła w swoich skromnych progach delegację z 6 krajów biorących udział we wspólnym projekcie „Water in our lives” w ramach akcji Comenius – Partnerskie Projekty Szkół. Delegację składały się zarówno z nauczycieli, jak i uczniów - łącznie 41 osób. W trakcie swojego pobytu w naszym kraju mieli oni okazję zwiedzić nie tylko naszą szkołę, ale również nasze miasto i okolice. Pierwszego dnia pobytu nasi goście spędzili mile czas, poznając uczniów i nauczycieli naszej szkoły, biorąc udział w zajęciach lekcyjnych przygotowanych przez poszczególne klasy.

Po części oficjalnej uczniowie naszej szkoły przedstawili program artystyczny, w którym zawarli elementy folkloru oraz współczesnych trendów muzycznych.

Podczas pierwszego wspólnego spotkania przybyłych gości powitali: Burmistrz Tarnogrodu Eugeniusz Stróż oraz dyrektor szkoły pani Jolanta Smolak.

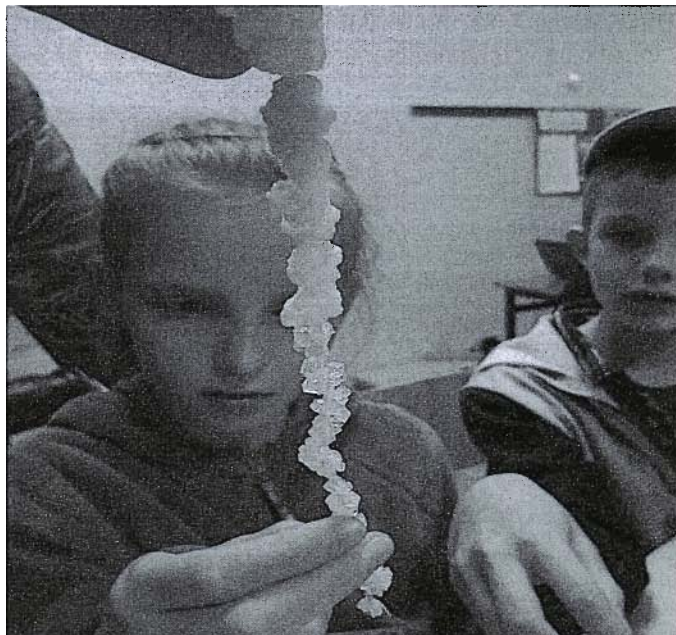

Kolejnym punktem programu było zwiedzanie szkoły i wizyty w klasach, gdzie poszczególne grupy przyjmowane były przez uczniów i nauczycieli.

Realizując założenia projektu, przygotowaliśmy serię eksperymentów związanych z wodą, które prezentowała pani dyrektor Urszula Fedec.

Dzięki uprzejmości państwa Bożeny i Tadeusza Kapków nasi goście mieli szansę zwiedzenia młyna i piekarni, gdzie poznali bliżej nasze lokalne produkty.

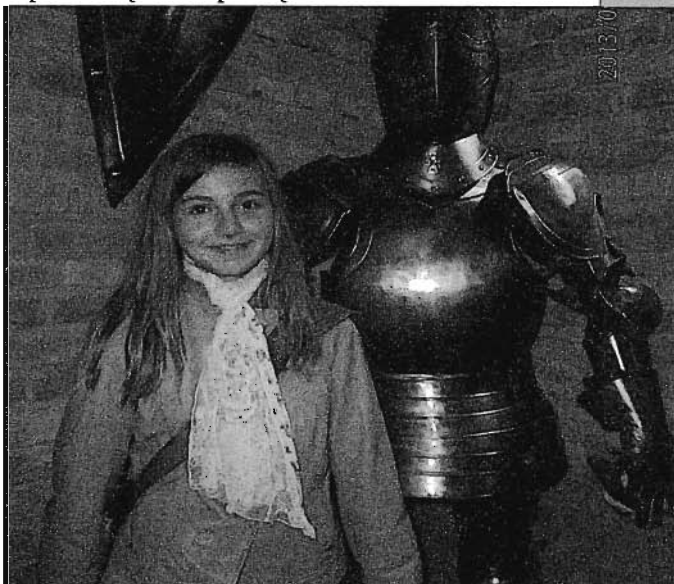
Wieczorem wszyscy świetnie się bawili podczas wspólnej dyskoteki szkolnej.

Następnego dnia nasi goście zwiedzali zamek w Łąncucie, który zrobił na nich ogromne wrażenie.

Trasa podziemna pod rynkiem rzeszowskim również zapisała się w ich pamięci.

Sobota rozpoczęła się wizytą w zakładzie przetwórczym Bio Food Gardenia, w którym uczestnicy mogli zobaczyć, jak jest wykorzystywana woda w przetwórstwie spożywczym.

Wspólne spotkanie w naszym mieście przedstawiciele siedmiu krajów dało wszystkim szansę na zawiązanie nowych znajomości, przyjaźni a także zbliżyło wszystkich uczestników projektu do siebie i pokazało nam, że choć mieszkamy daleko od siebie, to jesteśmy sobie bardzo bliscy i mieszkamy we wspólnej Europie.

Koordinator projektu: Grzegorz Niziołek

Ostatni dzień pobytu to również wspólna wizyta w karczmie w Obszy. Tam wszyscy uczestnicy mile spędzili czas, jeżdżąc konno, bryczką, pływając kajakami czy grając i bawiąc się wspólnie. W ten sposób realizowaliśmy główne założenia programu Comenius dotyczące integracji europejskiej, pokonywania barier i wzajemnej tolerancji.

W KRAJU DWÓCH KONTYNETÓW

Turcja- to kolejne państwo, które Szkoła Podstawowa im. Marii Curie-Skłodowskiej odwiedziła w ramach projektu Comenius „Water in our lives”. W dniach 6-10 listopada 2013 r. przebywaliśmy w Bursie, 1,5 milionowym mieście położonym w północno-zachodniej części Turcji, w odległości zaledwie 25 kilometrów od linii brzegowej Morza Marmara i jednocześnie u podnóża góry Uludag. Dotarliśmy tam samolotem z Rzeszowa do Frankfurtu. Następnie poleciliśmy do Istambułu, stamtąd promem przyплыliśmy do Bursy. Na miejsce do Hotelu „Bursa” przyjechaliśmy autobusem.

Pierwszy dzień naszego pobytu to uroczyste spotkanie w zaprzyjaźnionej szkole. Na gości z zagranicy czekali uczniowie, nauczyciele oraz dyrekcja. Po ciepłym powitaniu mieliśmy możliwość obejrzenia pięknej części artystycznej nawiązującej do historii Turcji. Następnie każde z 6 przybyłych państw gościło w innej klasie. Nas bardzo serdecznie przyjął klasa VIII wraz z wychowawczynią, nauczycielką matematyki. Uczniowie mieli ogromną wiedzę na temat polskich sportowców, zespołów muzycznych, sławnych Polaków a także kuchni polskiej. Przygotowali także dla nas samodzielnie wykonane upominki-lalki „szmacianki”, niektóre były tak duże, że nie mieściły się w bagażu.

Gospodarze, następnego dnia nawiązując do tematu projektu Comenius „Woda w naszym życiu” zorganizowali wycieczkę do oczyszczalni ścieków, Fabryki Nestle, gdzie rozlewana jest woda Erikli – która znana jest ze swoich właściwości leczniczych. Byliśmy pod wrażeniem wielkości tego obiektu, higieny oraz zasad tam panujących. Po ściągnięciu wszelkiego rodzaju biżuterii, przebrano nas w sterylne uniformy, wręczono maseczki, czepki a nawet zatyczki do uszu.

Kolejny dzień również obfitował w atrakcje. Pierwszą z nich niewątpliwie było spotkanie w siedzibie władz miasta z Prezydentem Bursy. Opowiadał, jak ważną sprawą dla nich jest wykorzystanie źródeł naturalnych wody, dzięki którym miasto znane jest nie tylko w Turcji ale i na świecie. Przez resztę dnia intensywnie zwiedzaliśmy meczety. Największe wrażenie zrobił na nas sławny Yesil Camii (Zielony Meczet) wraz z przylegającym grobowcem Yesil Turbe oraz położony w centrum Ulu Camii czyli Wielki Meczet. W rzeczy samej, nie był mały. W niczym nie przypominały chrześcijańskich kościołów. Co najbardziej nas zadziwiło, to zupełny brak obrazów, rzeźb. Zamiast nich ściany, fasady, sklepienia zdobią piękne kaligrafowane napisy w języku arabskim.

Miłym przerywnikiem z całą pewnością była wizyta w Muzeum Teatru Cieni Karagoz – wielobarwne postacie wycinane z wielbłądziej skóry, w świetle świec na białym batyście przenosiły nas do dawnego państwa osmańskiego. W humorystyczny sposób Karagoz i Hacivat przedstawiali problemy życia codziennego. Wśród zbiorów zadziwiła nas kukielka rodem z Polski- w krakowskim stroju ludowym.

Gospodarze zapewнили nam odprężający spacer wzdłuż brzegu czystego, cudownego Morza Marmara. Na pewno nie zapomnimy smaku tradycyjnej i obecnej na każdym kroku tureckiej herbaty, a także legendarnego kebaba Iskender.

Pełni wrażen, zadowoleni, ale z łezką w oku pożegnaliśmy się z projektowymi przyjaciółmi i urokliwą Bursą. Już teraz niecierpliwie czekamy na kolejne spotkanie na Węgrzech...

Bożena Śmieciuch

MUZYKA ŁĄCZY POKOLENIA

Niemen, Presley, Przybylska, Queen, Red Hot Chili Peppers, Jantar to tylko wybrani artyści, którzy zagospodują na listach przebojów projektu "Muzyka łączy pokolenia". Jego celem jest uświadomienie młodym, że muzyka nie składa się tylko z disco, popu i hip hopu, a teksty sprzed ponad pół wieku, tzw. starocie, nierzadko biorą górę nad współczesnymi hitami typu "Ja uwielbiam ją, ona tu jest i tańczy dla mnie..."

Od października dziewięciu uczniów z klasy II a (Jagoda Osuch, Magdalena Pokarowska, Klaudia Okapiec, Patryk Sikora, Michał Kaczor) i II b (Natalia Teresa Gałka, Natalia Gałka, Klaudia Kaczor, Katarzyna Lipka) realizuje projekt edukacyjny "Muzyka łączy pokolenia" (koordynator - p. Wioletta Książek). Jego celem jest przypomnienie największych przebojów z przeszłości, uwrażliwienie na piękno muzyki. Jednego dnia miesiąca

organizowane są "muzyczne przerwy", podczas których młodzież może posłuchać światowych i polskich hitów. W październiku leciały przeboje lat 50/60., w listopadzie 70. Zespół projektowy założył, że zaangażuje w projekt całą społeczność szkolną.

Uczniowie mogli wczuć się w rolę prezenterów radiowych zapowiadających utwory i ich wykonawców. Przedstawiali krótką historię zespołu czy ciekawostki na temat piosenek. Wielką atrakcją tego dnia były stylizacje w klimacie lat, z których pochodziły utwory. W październiku nieśmiało wkraczała moda lat 50. i 60.: rozkloszowane sukienki w grochy, spódnice szyte z koła, dopasowane gorsetowe topy. Na korytarzu można było spotkać Audrey Hepburn czy Marilyn Monroe.

W listopadzie królowała moda lat 70. Uczniowie założyli odważne kreacje młodych tamtych lat. Z nonszalancją prezentowali się w długich, falbaniastych spódnicach i sukienkach do kostek, dzwonach i ogromnych okularach. Chłopakom tego dnia zaimponował styl Elvise Presley'a.

Co najciekawsze więcej emocji budzą przygotowania do tego wydarzenia, aniżeli sam dzień.

Całe popołudnie spędziłam z mamą na strychu, przeglądając zakurzone ubrania. Potem musiałyśmy zrobić niezbędne przeróbki tak, aby ciuch oddawał klimat dawnych lat, ale też nie był obciachowy – mówi Kasia.

Po każdej prezentacji ogłaszany jest konkurs na najciekawszą stylizację i największy przebój miesiąca. Uczniowie i zainteresowani głosują w sondzie internetowej.

W listopadzie głosujący uznali, że najciekawiej przebraną osobą był Piotr Gierula.

W przygotowaniu stroju pomagała mi mama. Zajęło nam to zaledwie kilkanaście minut. Liczą się tylko chęci. Projekt jest okey, ale chciałbym, abyście zachęciły do przebrania więcej osób. Mógłby też być dzień hip-hopu (śmiech) – proponuje Piotrek.

Drugie miejsce zajęła Magdalena Wingert. *Czułam się wyróżniona – mówi Magda – Inspiracji poszukałam w Internecie, ale ubranie projektowałam*

sama. Spodnie szła mi mama, a kamizelkę znalazłam na strychu. Cieszę się, że w naszej szkole coś się dzieje, pojawiają się nowe pomysły i jest ciekawie. Miłe jest również to, że nauczyciele nie pytają "przebierańców"...

Podoba nam się pomysł projektu, który ożywia szkolną rzeczywistość. Tego dnia świetnie się bawimy, możemy „przywrócić do życia” stroje noszone kiedyś przez naszych dziadków, czy rodziców. Poza tym najcenniejsze jest to, że mamy okazję posłuchać pięknych, ale niestety zapomnianych dziś piosenek – mówią Asia i Kamil.

W głosowaniu na przebój października

zwyciężyła piosenka Skaldów "Wszystko mi mówi, że mnie ktoś pokochał", w listopadzie wygrał "We will rock you" Queen.

Akcja, zdjęcia rozpowszechnione są na fanpage'u Samorządu Uczniowskiego naszej szkoły.

Już w grudniu usłyszymy największe przeboje świąteczne, zaś w lutym zorganizowana zostanie retro dyskoteka, na której przepustką będzie stylizowana kreacja.

Jagoda Osuch

Magdalena Pokarowska

Mistrzostwa Okręgu Podkarpackiego w Tańcu Towarzyskim pod patronatem Marszałka Województwa Podkarpackiego i Polskiego Towarzystwa Tanecznego

W dniu 26 października 2013 r. dzieci i młodzież uczęszczające na zajęcia taneczne w Tarnogrodzkim Ośrodku Kultury już po raz kolejny miały możliwość obejrzenia turnieju tańca towarzyskiego – imprezy

uroczystym polonezem w wykonaniu organizatorów i przybyłych na turniej par tanecznych.

Od samego początku byliśmy pod wrażeniem piękna ruchu, strojów oraz wyrzeźbionych tańcem sylwetek tancerzy tańca towarzyskiego.

Typowane przez nas pary stanęły na podium, co nas mocno ucieszyło.

Wyjazd dla dzieci był przede wszystkim lekcją, z której wyciągnęły właściwe wnioski i refleksje. Mam nadzieję, iż to doświadczenie przyczyni się do jeszcze lepszej pracy na zajęciach tanecznych i doda odwagi szczególnie chłopcom przy uczeniu się tańców towarzyskich.

W wycieczce wzięło udział piętnaścioro dzieci, a zorganizowała ją pani Małgorzata Zajac – instruktor tańca.

Małgorzata Zajac

kulturalnej o charakterze ogólnopolskim.

Turniej ten odbył się w nowoczesnym Miejskim Ośrodku Sportu i Rekreacji w Łąncucie.

Wyjazd dla dzieci i młodzieży był dużą atrakcją, budził wiele pozytywnych emocji.

Z Tarnogrodu wyjechaliśmy o godz. 12.30, wróciliśmy po godz. 18.00.

Podziwialiśmy eliminacje i finały w grupach wiekowych 8-9 lat, 10-11 lat, 12-13 lat, 16-18 lat oraz pary w kategorii wiekowej senior open.

Każda para taneczna mogła wystartować w stylu tańców standardowych i stylu tańców latynoamerykańskich.

Cała impreza rozpoczęła się

WYRÓŻNIENIA W MUZEUM NIEPODLEGŁOŚCI W WARSZAWIE

Dla uczczenia 150. rocznicy wybuchu powstania styczniowego Muzeum Niepodległości w Warszawie zorganizowało konkurs dla uczniów zatytułowany

edukacji zaplanowano różne formy prac konkursowych. Przed gimnazjalistami stało zadanie przygotowania portfolio lub prezentacji multimedialnej ukazującej ślady walk powstańczych oraz formy upamiętnienia powstania styczniowego w regionie, w pracy należało zamieścić mapkę regionu z opisem, zdjęcia opatrzone komentarzem oraz bibliografię. W konkursie uczestniczyło 319 uczniów ze szkół z różnych stron Polski. Nadeszły też prace spoza kraju, z Polonijnej Szkoły (Caserta Włochy). Jury złożone z pracowników merytorycznych muzeum stało przed nie lada wyzwaniem. I nie tylko ilość prac była tu istotna (łącznie 343 prace). Wiele z nich prezentowało bardzo wysoki poziom i długo trwałe dyskusje nad wyborem najlepszych i wyłonieniem laureatów.

W kategorii gimnazja w konkursie uczestniczyło 72 uczniów z 28 szkół.

Wśród nagrodzonych znaleźli się dwaj uczniowie z Publicznego Gimnazjum w Tarnogrodzie:

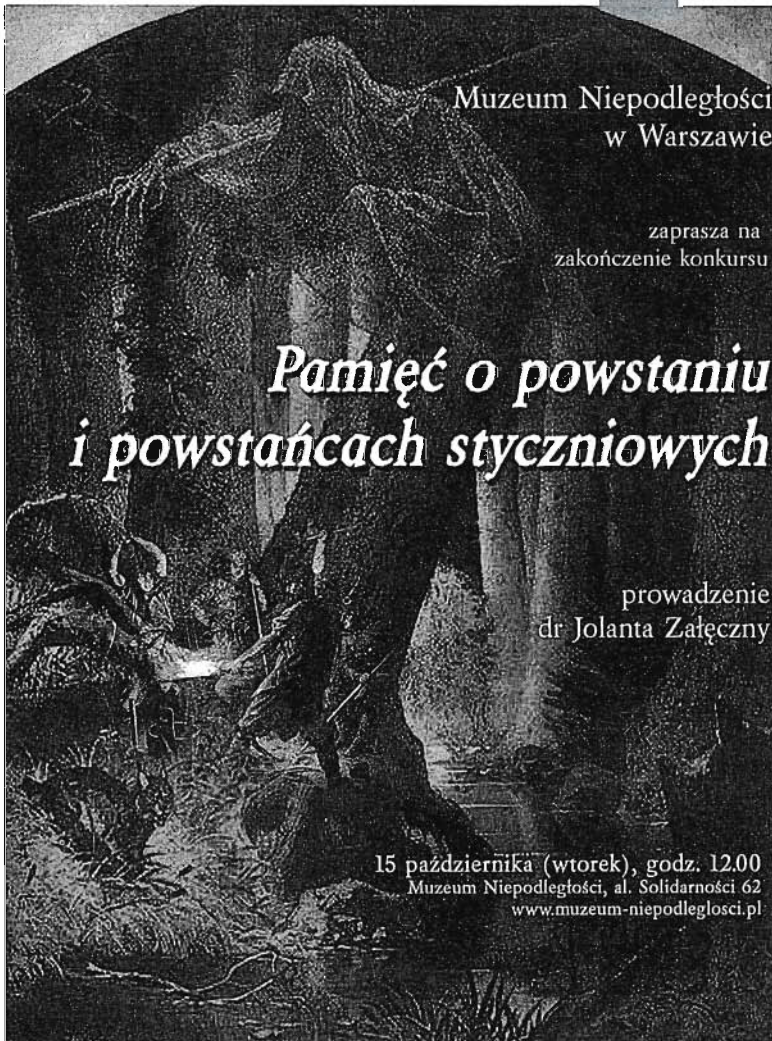
MACIEJ KSIĄŻEK Z KLASY II B – WYRÓŻNIENIE W KATEGORII

PREZENTACJA MULTIMEDIALNA
KAMIL STELMACH Z KLASY III D (OBECNIE JUŻ ABSOLWENT) – WYRÓŻNIENIE W KATEGORII PREZENTACJA MULTIMEDIALNA

Prace uczniów powstały pod opieką nauczycielki historii **Jolanty Grelak**.

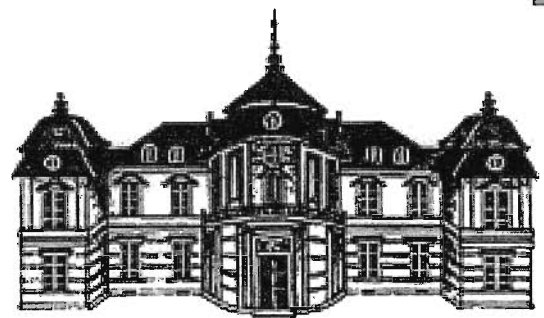
<http://muzeum-niepodleglosci.pl/edukacja/pamiec-o-powstaniu-i-powstancach-styczniowych-2/>

Gratulujemy sukcesów!

Muzeum Niepodległości STOLICA Kurier365.pl Dobry MÓWIA WIEKI KURIER WARSZAWSKI HISTORIA Mazowsze.

PAMIĘĆ O POWSTANIU I POWSTAŃCACH STYCZNIOWYCH. Jego celem było przypomnienie sylwetek powstańców styczniowych, zwrócenie uwagi na konieczność zachowania pamięci o przeszłości, zachęcenie do wyszukiwania i upamiętniania w swoim otoczeniu śladów powstania 1863 roku. Konkurs adresowany był do uczniów szkół podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych. Dla poszczególnych poziomów

MUZEUM NIEPODLEGŁOŚCI

SUKCES OLI W REGIONALNYM KONKURSIE HISTORYCZNO-PLASTYCZNYM

7 listopada 2013r. w auli Kolegium Licencjackiego UMCS w Biłgoraju odbyła się konferencja naukowa zorganizowana przez Bibliotekę Pedagogiczną w Zamościu Filia w Biłgoraju pt. „W hołdzie powstańcom – w 150. rocznicę wybuchu Powstania Styczniowego na Ziemi Biłgorajskiej”. Prelegentami byli biłgorajscy regionaliści: Tomasz Brytan, Andrzej Czacharowski, Piotr Flor i Adam Balicki. Konferencji towarzyszył konkurs historyczno-plastyczny pod takim samym tytułem. Honorowy patronat nad konferencją i

konkurem objęli: Burmistrz Miasta Biłgoraj Janusz Roslan i Starosta Powiatu Biłgorajskiego Marian Tokarski. Uczennica klasy IB Publicznego Gimnazjum w Tarnogrodzie – Aleksandra Pięciorek – zdobyła I miejsce w konkursie „W hołdzie powstańcom – w 150. rocznicę wybuchu Powstania Styczniowego na Ziemi Biłgorajskiej”. Praca Oli powstała pod kierunkiem nauczycielki historii Jolanty Grelak.

Gratulujemy!

Praca wyróżniona w V edycji konkursu „Rodzinna historia” w Lublinie, napisana przez uczennicę Publicznego Gimnazjum w Tarnogrodzie Klaudię Szostak pod kierunkiem nauczycielki historii Jolanty Grelak.

*„Podaj rękę tym, co potrzebują,
Nie bacz kim są!”*

Kolejne warstwy kurzu. Minione dni, lata, wieki. To wszystko co za nami, ale równocześnie to, co właśnie się wydarza. Historia - bezwzględna, okrutna, bezkompromisowa. Taka sama dla jednostki jak i całego świata. Dotyka każdego w mniejszym czy większym stopniu. Jedni mają szczęście - inni nie. Nieubłagana i wścibska. Nie możemy jej grzecznie wyprosić, kiedy pcha się z buciorami do naszego życia, próbując wszystko na siłę zmieniać.

Historia, której świadkiem był mój dziadek, nie jest historią, którą opowiada się z przyjemnością, lecz z szacunkiem i podziwem dla rodziny, ale również dla innych rodzin w tamtych czasach, w takich sytuacjach. Dziadek (Franciszek W.) urodził się w 1930 roku, wraz z rodziną mieszkał w Lipinach Dolnych k. Tarnobrodzkiego. W tej miejscowości wraz z Polakami zamieszkiwało osiem rodzin żydowskich, w tym rodzina Fiszbajdegen. Byli sąsiadami mojego dziadka. Rodzina żydowska liczyła pięć osób: rodzice, dwóch synów i córka Estera. Miała ona 17 lat, blond włosy zawsze zaplecione w piękne długie warkoczki. Swoim znaczącym wyglądem nie przypominała choć trochę Żydówki. Przed wybuchem wojny uczęszczała do szkoły wraz z innymi polskimi dziećmi. W roku 1942 z rozkazu Niemców wszyscy Żydzi z okolic Lipin, Krzeszowa i sąsiednich gmin zostali zmuszeni do zamieszkania w Krzeszowie nad Sanem, gdzie pewnego dnia wczesną jesienią zostali okrażeni przez hitlerowców i tam rozstrzelani. W tym momencie zginęli rodzice i rodzeństwo Estery. Dziewczyna miała niezwykle szczęście. W tym dniu wczesnym rankiem poszła do znajomej polskiej rodziny pomóc upiec chleb, a gdy zabrakło mąki, Estera szła w kierunku domu po brakujący składnik, wtedy spotkała na drodze uzbrojonego mężczyznę w czarnym mundurze. Uznała, że był to żołnierz z formacji ukraińskiej tzn. „ochotniczy komando Milicji”, która spełniała usługi dla hitlerowskich Niemiec. Mężczyzna powiedział do Estery znaczące słowa, które pamięta do dzisiaj: „Nie płacz się tu, bo za chwilę będziemy strzelać Żydów”. A że dziewczyna nie przypominała choć trochę Żydówki, żołnierz uznał ją za Polkę. Estera szybko udała się z powrotem do rodziny polskiej. Wiedziała już wtedy, że jej rodzina nie żyje lub niedługo zostanie rozstrzelana. Było jej bardzo ciężko to znieść, ale wiedziała też, że nie może się poddać i postanowiła wrócić do swojej rodzinnej wsi czyli do Lipin. Pod osłoną nocy, niezauważona, doszła. O świcie moja prababcia poszła do obory wydoić krowy, zobaczyła Esterę płaczącą na

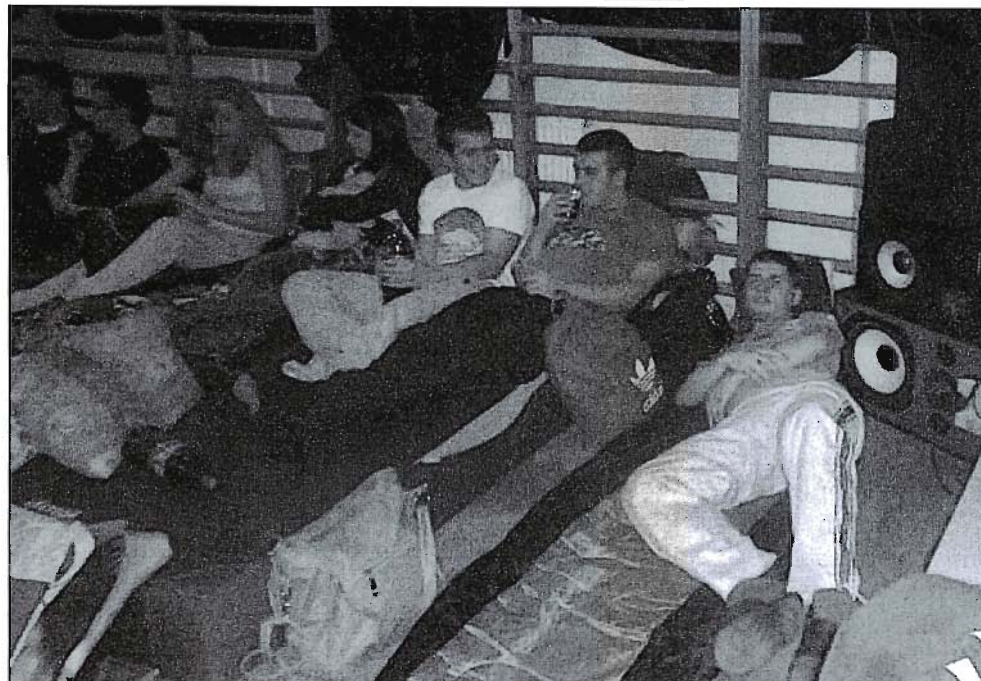
stołku. Zabrała ją jak najszybciej do domu, dała jej jeść i obudziła wszystkich domowników. Wtedy cała rodzina musiała zdecydować, czy pomogą Esterze, bowiem gdyby Niemcy się dowiedzieli, że polska rodzina przetrzymuje osobę pochodzenia żydowskiego, wszyscy, razem z dziećmi zostaliby rozstrzelani, a dom byłby spalony. Lecz dla mojej rodziny nie była to trudna decyzja, od dawna znali się z rodziną Fiszbajdegen i nie mogliby ich córki zostawić na pastwę losu. Estera przebywała u nich ok. 2 miesiące, miała specjalnie wykopany schron pod obornikiem w oborze, gdzie aby się schować, musiała wchodzić na kolanach. Estera oprócz dziury w oborze również przebywała w domu, ale wychodziła tylko w nocy i w domu przebywała wyłącznie na strychu. Po jakimś czasie w szkole do mojego dziadka dzieci zaczęły mówić: „U was jest Estera”. Dziadek miał wtedy tylko 9 lat, ale wiedział, że nie wolno mu nic na ten temat mówić. Gdy wrócił do domu, opowiedział to rodzicom. Postanowili, że trzeba znaleźć inne rozwiązanie dla Estery. Po kilku tygodniach dowiedzieli się, że w Jasienniku Starym zmarła młoda, polska kobieta, która miała ważny dokument tożsamości i po paru dniach ten dokument trafił do Estery. Nakazano jej nauczyć się na pamięć swojego nowego imienia i nazwiska tzn. Katarzyna Walińko. Miała ostro przykazane, że od tej chwili jest Polką i nazywa się tak jak w dowodzie. Pewnego dnia nadszedł czas wyprowadzki Estery. Całej rodzinie była dozgonnie wdzięczna. Od mojej prababci otrzymała pół bułki chleba domowego wypieku, trochę omasty i poszła na piechotę do Rudnika nad Sanem (ok. 20 km.) Po kilku godzinach marszu doszła do punktu zbiorczego na stacji kolejowej, tam wmieszała się w tłum do transportu bydłecy wagonami, który jechał do Niemiec hitlerowskich. Tym transportem trafiła do gospodarza, gdzie pracowała jako pomoc domowa, zawsze musiała być ostrożna przy rozmowach, żeby się nie zdradzić. Z Niemiec wysyłała listy do Lipin z aktualnymi wieściami od niej. Kiedy skończyła się wojna w 1945r. Estera znalazła się w strefie amerykańskiej, po jakimś czasie dobrowolnie wyjechała do Stanów Zjednoczonych. Do Polski nadal wysyłała listy i paczki z ubraniami dla całej rodziny. Po kilku latach w USA wyszła za mąż za mężczyznę narodowości polskiej, dorobiła się swojego domu, ma córkę i dwóch wnuków. Obecnie mieszka w Nowym Jorku w dzielnicy Brooklyn, gdzie czasem spotyka się z moimi dziadkami. Mimo tak sędziwego wieku do dziś jest wdzięczna za uratowanie życia.

Jestem pełna podziwu dla postawy mojej rodziny, oby również w dzisiejszym świecie w czasach elektroniki i „braku czasu” znalazło się choć trochę ludzi, którzy pomagaliby bez niczego w zamian, nie patrząc na pochodzenie człowieka czy kolor skóry. Aby przesłanie Papieża - Polaka „Człowiek jest wielki nie przez to, co posiada, lecz przez to, kim jest; nie przez to, co ma, lecz przez to, czym dzieli się z innymi” - było zawsze aktualne.

II Listopadowa Noc Filmowa w Zespole Szkół Ekonomicznych

Kolejny raz w Zespole Szkół Ekonomicznych im. Armii Krajowej w Tarnogrodzie odbył się przegląd filmów polskojęzycznych jak i zagranicznych.

“przerabiają” na salę kinową, przygotowują odpowiedni sprzęt i nagłośnienie. Każdy nominowany do oglądania film poprzedzony jest recenzją przedstawianą przez ucznia przed projekcją. Po filmie uczniowie mają czas na wypicie kawy lub herbaty oraz posilenie się ciastem bądź kanapką. Po raz kolejny dyrektor szkoły Bogusław Koś ufundował na kolację dobrą pizzę. Dodatkową atrakcją nocy było rozegranie meczu piłki ręcznej między klasą III technikum a IV technikum, a kapitanami drużyn byli nauczyciele: informatyki Andrzej Pokrywka i wychowania fizycznego Bogdan Antolak. W przerwie między kolejnymi filmami były również konkursy i zabawy.

W tym roku największym zainteresowaniem cieszył się film “Koneser” – włoski melodramat z 2013 roku oparty na scenariuszu i reżyserii Giuseppe Tornatore oraz “Slumdog. Milioner z ulicy” – brytyjski melodramat w reżyserii Danny’ego Boyle’a. Scenariusz filmu autorstwa Simona Beaufoya

oparty został na kanwie powieści “Slumdog. Milioner z ulicy” autorstwa indyjskiego pisarza i dyplomaty Vikasa Swarupa.

Spotkanie sympatyków dobrego kina odbyło się pod znaną nazwą: Listopadowa Noc Filmowa. Jest to swego typu nocny maraton filmowy, na którym młodzież wraz z nauczycielami ogląda filmy z różnych gatunków. Uczniowie wcześniej małą salę gimnastyczną

Mikołaj

REKRUTACJA 2014/2015 W ZESPOLE SZKÓŁ EKONOMICZNYCH W TARNOGRODZIE

NOWE KIERUNKI!!!

Zespół Szkół Ekonomicznych im. Armii Krajowej w Tarnogrodzie prowadzi rekrutację na rok szkolny 2014/2015 w następujących typach szkół dla młodzieży:

1. **Liceum Ogólnokształcące** (3-letnie) – **NOWOŚĆ!!!** - profil społeczno-socjalny – przedmioty rozszerzone: geografia, język angielski
2. **Technikum** (4 letnie) w zawodzie:
 - **technik ekonomista** – przedmioty rozszerzone – matematyka, język angielski
 - **technik informatyk** – przedmioty rozszerzone: matematyka, język angielski

Oraz dla dorosłych:

1. **Zaoczna Szkoła Policealna dla Dorosłych** (4 semestry) na podbudowie liceum lub technikum:

- technik rachunkowości

- technik informatyk

2. **Kwalifikacyjny Kurs Zawodowy** (2 semestry) **NOWOŚĆ!!!** – A.35 – planowanie i prowadzenie działalności w organizacji.

Szczegółowe informacje na stronie internetowej www.zse-tarnograd.lbl.pl

Samorząd Uczniowski Świętym Mikołajem

Od listopada Samorząd Uczniowski Publicznego Gimnazjum w Tarnogrodzie prowadzi kampanię, której celem jest zebranie żywności, słodyczy na paczki świąteczne dla potrzebujących z naszej gminy.

W ramach akcji wolontariusze SU zbierają słodycze, żywność w miejscowych sklepach.

Efekt przedsięwzięcia przerósł nasze oczekiwania. Nie spodziewaliśmy się, że uda nam się zebrać tyle rzeczy. Ludzie okazywali serce, hojność i szczodrość.

To bardzo budujące, że, mimo trudnych czasów, są tacy, którzy potrafią i chcą pomagać.

Można powiedzieć, że ludzie chętnie pomagają. Często zdarzało się tak, że za kartkę dostawaliśmy więcej pieniędzy niż była wyceniona.

Bardzo dobrze przyjęto nas w sklepach. Ekspedientki pomagały w propagowaniu akcji, zachęcały do kupna, troszczyły się o nas.

Bardzo dużo rzeczy dostaliśmy od jednego z dostawców - mówi

Marlena. Spotkała nas pewna pani, która miała jedynie pieniądze na busa. Chciała nam dać resztę, a nawet proponowała bułki.

Większą wrażliwość przejawiają osoby z dziećmi. Być może chcą uczyć swoje

pociechy empatii albo łatwiej im wczuć się w sytuację dzieci. Niektórzy nas omijali, bo chyba nie wierzyli w to, że zbieramy na szczytne cele - stwierdza Agata.

Każdy może być aniołem

Inną formą akcji był kiermasz...

Uczniowie i nauczycielki przygotowali kartki bożonarodzeniowe, aniołki z masy solnej i inne ozdoby świąteczne, które sprzedawane były podczas wywiadówki oraz w sklepach. Rodzice solidaryzowali się ze swoimi dziećmi, kupując przygotowane przez nie rzeczy.

Rodzice podczas kiermaszu chętnie kupowali kartki oraz ozdoby świąteczne. Zdarzały się takie sytuacje, że ktoś kupił kartkę nawet za 10 zł - mówi Natalia.

Po co?

Dla nas uczestnictwo w akcji było świetną lekcją odwagi,

przelamywania barier, pokonywania nieśmiałości, asertywności. Czasem musiałyśmy sobie radzić z natrętnymi klientami, niemiłymi reakcjami. Warto było jednak to znosić, aby pomóc niewinnym dzieciom często niemającym wpływu

na warunki, w których się znalazły. Może się nam kiedyś odwdzięczą, a może sami znajdziemy się w potrzebie. Dla mnie najważniejsze jest to, że może uda nam się wywołać uśmiech na twarzy dziecka - stwierdza Natalia.

Kiedyś przeczytałam wywiad z żoną Billa Gatesa, która stwierdziła, że każdy dostaje coś od losu. Ona dostała bardzo dużo i musi spłacić dług, pomagając innym. Czy to, co nas w życiu spotyka, zależy od nas, czy od losu, szczęścia? Nie wiem... - zastanawia się Magda.

W wyniku akcji zebraliśmy bardzo dużo słodyczy i produktów spożywczych, dzięki czemu uda nam się zrobić ponad 20 paczek świątecznych. Pozytywne jest to, że ludzie jednak pomagają i nieważne, czy kierują się jakimiś osobistymi względami, czy działają bezinteresownie. Pomagają i nie zastanawiamy się, dlaczego...

Natalia B., Natalia K., Marlena G., Agata O.

Wszystkim darczyńcom bardzo serdecznie dziękujemy!

A na zbliżające się święta składamy życzenia:

Niech magiczna moc wigilijnego wieczoru przyniesie Wam spokój i radość.

Niech każda chwila świąt Bożego Narodzenia żyje własnym pięknem,

a Nowy Rok obdaruje Was pomyslnością i szczęściem.

Najpiękniejszych świąt Bożego Narodzenia życzy

Samorząd Uczniowski Publicznego Gimnazjum w Tarnogrodzie

POMÓŻ DZIECIOM PRZETRWAĆ ZIMĘ

8 grudnia 2013 r. już po raz kolejny Dyrekcja, nauczyciele oraz Samorząd Uczniowski Szkoły Podstawowej im. Marii Curie-Skłodowskiej w Tarnogrodzie zorganizowali zbiórkę darów w ramach Ogólnopolskiej Akcji „Pomóż Dzieciom Przetrwać Zimę”. Akcja ta, zainicjowana i koordynowana przez Polskie Radio Lublin, w tym roku odbyła się po raz 21., a honorowym patronatem objęła ją małżonka Prezydenta RP pani Anna Komorowska. Zebraliśmy wiele darów w formie produktów spożywczych, słodczy, zabawek czy środków higienicznych. Zgodnie z celem akcji zostaną one przekazane najbardziej potrzebującym dzieciom z najbliższego nam otoczenia. Wszystkim, którzy przyłączyli się do akcji, serdecznie dziękujemy.

SP Tarnogród

ŚWIĘTY MIKOŁAJ W TARNOGRODZKIM SZPITALU...

Chociaż pogoda tego dnia nie była najlepsza, wiał silny wiatr, lekko prószył śnieg, to jednak święty Mikołaj pojawił się w tarnogrodzkim szpitalu. Przyniósł ze sobą dobre słowo, świąteczną atmosferę i drobne prezenty. W pracy pomagały mu dwa rezolutne aniołki - Natałka i Zuzia z gimnazjum w Tarnogrodzie wraz z nauczycielką Magdaleną Futomą oraz uczestnikami Tarnogrodzkiego Środowiskowego Domu Samopomocy z dyrektorką Elżbietą Kyc.

Uczestnicy SDS przygotowali koncert tradycyjnych polskich kolęd. Wokalistom na gitarze klasycznej akompaniował Piotr Pacyk - muzykoterapeuta SDS. Były łzy wzruszenia, ale i radości, że po raz kolejny mogliśmy się spotkać. Spotkanie miało ważny wymiar integracyjny dla podopiecznych ośrodka, ale było też potrzebne dla chorych. Mamy nadzieję, iż dla osób borykających się z chorobą stało się ono chociaż chwilą zapomnienia codziennych problemów. Pragniemy również w tym miejscu podziękować dyrekcji oraz personelowi tarnogrodzkiego szpitala za ciepłe, serdeczne przyjęcie tej inicjatywy.

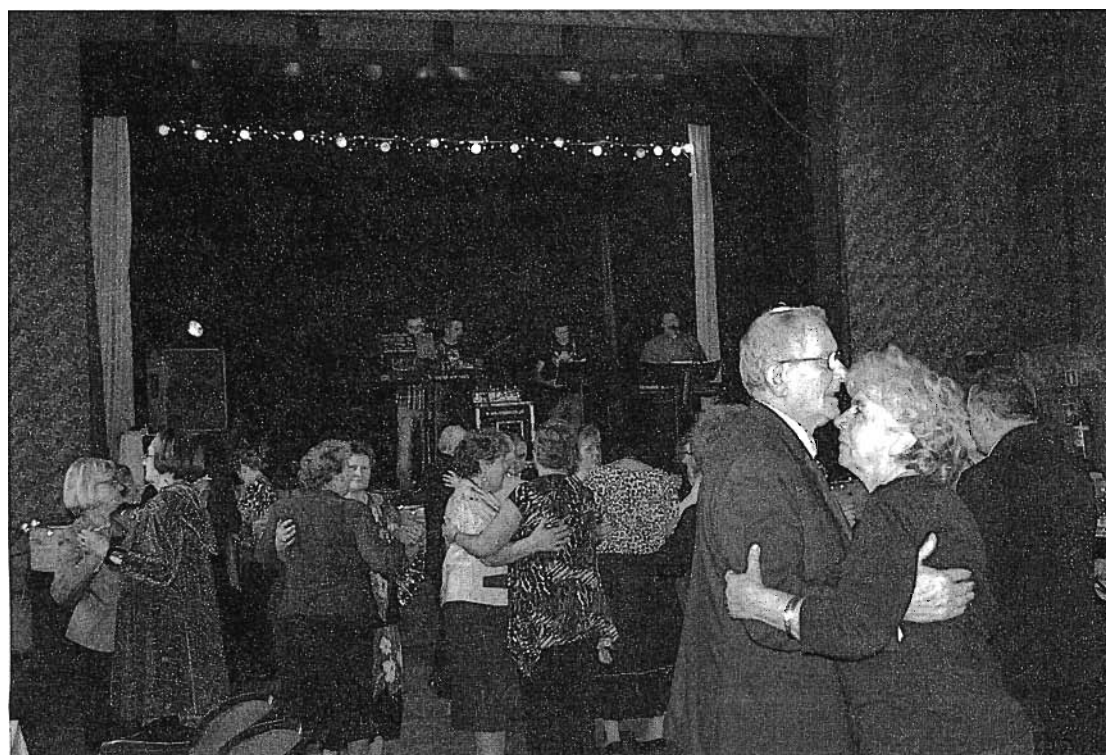
Akcję zorganizował Tarnogrodzki Wolontariat „Pomocna dłoń” oraz Środowiskowy Dom Samopomocy w Tarnogrodzie.

...I TARNOGRODZKIM OŚRODKU KULTURY

Mikołaj odwiedził także Tarnogrodzki Ośrodek Kultury, gdzie 5 grudnia o godz. 17.00, tak jak w ubiegłych latach z niepokojem oczekiwali licznie zgromadzeni najmłodszy mieszkańcy Tarnogrodu wraz z rodzicami. Czas przed jego przybyciem uświetnił występ zespołów tanecznych działających w TOK pod kierunkiem Małgorzaty Zajac. Następnie nadeszła długo wyczekiwana chwila i Mikołaj wraz z pomocnikami mógł przystąpić do pracy. Wszystkie zgromadzone dzieci otrzymały prezenty, a członkowie zespołów tanecznych TOK drobne upominki.

Andrzejkowe spotkanie klubów seniora

Jak co roku klub tarnogrodzki Klub Seniora 28 listopada br. zorganizował "Spotkanie Andrzejkowe" w sobie w TOK-u. Gośćmi byli seniorzy z Dołhobyczowa, Józefowa, Zwierzyńca i Szebrzeszyna. Na świątecznie przystrojonych stołach pojawiły się pachnące potrawy wigilijne, a między innymi kapusta z grochem i grzybami okraszona tarnogrodzki ekologicznym olejem lnianym. Imprezę uświetnił jak zawsze zespół muzyczny w składzie: Andrzej Fus, Tomasz Sikora, Sławek Falandysz, Łukasz Przytuła i Łukasz Mielech.

CYKORIA

Cykoria kojarzona jest z kawą, a właściwie jej substytutem. I rzeczywiście, z jej udziałem sporządza się mieszanki kaw podobne dla tych, którzy nie mogą spożywać kawy prawdziwej.

Cykoria to jedna z tych jadalnych roślin, które towarzyszą nam w uboższych nieco w warzywa miesiącach zimowych, jesiennych i wiosennych. Ponieważ przyrządza się ją na wiele sposobów, na pewno nam się nie znudzi. Istnieją dwa gatunki cykorii: sałatowa i liściowa. Ta ostatnia jest stosunkowo nowym nabytkiem i nie ma jej powszechnie w handlu, korzeniową jednak jest niezawodnym elementem warzywnego rynku. Jej

wielką zaletą jest to, że pędzona w skrzyniach, pojemnikach z korzeni zazwyczaj lekko tylko przysypanych piaskiem, nie w glebie, na otwartym powietrzu nie absorbuje wcale lub w mniejszym stopniu wszystkie szkodliwe substancje, jakie czerpać mogą rośliny wyrastające na zagonach.

„Pędzenie” cykorii to nic innego, jak uzyskiwanie z korzeni, w których po okresie spoczynku zebrało się sporo substancji zapasowych owych jadalnych główek.

Cykorię sałatową można uprawiać po każdym warzywie zwalniającym zagon od początków czerwca oprócz sałat i endywi. Cykorii nie należy uprawiać po sobie.

Przed siewem glebę należy nawieźć stosując: 120 g nawozu azotowego, 200 g fosforowego i 200 g potasowego.

Okolo 8 tygodni po wykiełkowaniu przeprowadzamy nawożenie pogłówne azotem, stosując 80 g nawozu.

Dawki nawozów podane w przypadku stosowania saletry amonowej, superfosfatu potrójnego i soli potasowej 60%. W przypadku użycia innego nawozu dawka powinna być przeliczona.

Roślinę wysiewa się do gruntu w pierwszej połowie czerwca, zbyt wcześnie wysiana tworzy pęd kwiatostanowy. Poszczególne rzędy powinny znajdować się w odległości 30 cm, na 1 m² siewa się 0,5-0,8 grama nasion.

Po wschodach siewki przerywamy, aby między poszczególnymi roślinami była zachowana odległość 7-9 cm. Ziemię regularnie spulchniamy, szczególnie po deszczach, oraz odchwaszczamy. Przy przedłużających się okresach bezdeszczowych, plantację podlewamy.

Rośliny można zbierać w październiku-listopadzie, po 5-6 miesiącach od siewu. Wykopujemy je szerokoźbnyimi widłami, uważając, aby nie zranić korzeni. Wszystkie uszkodzone przeznaczamy na kompost, ponieważ podczas przechowywania będą gnily i zarażały pozostałe rośliny.

Po zbiorze odcina się liście 2-3 cm nad główką korzenia, można je przeznaczyć na kompost, albo jako karmę dla zwierząt. Liście będące plonem właściwym uzyskuje się

dopiero podczas pędzenia. Do jego rozpoczęcia korzenie można przechowywać zadołowane w piasku i umieszczone w chłodnym pomieszczeniu.

Pędzenie rozpoczynamy 4 tygodnie przed planowanym terminem zbioru, może ono zostać przeprowadzone bezpośrednio po zbiorze lub w zimie. Zabieg wykonuje się w nieoświetlonym pomieszczeniu, w którym panuje temperatura 10-20°C. Korzenie umieszczamy ściśle jeden obok drugiego, w skrzyniach wypełnionych piaskiem lub ziemią. Następnie przysypujemy je ziemią na wysokość 20 cm i obficie podlewamy. Nie zaleca się przykrywania piaskiem, ponieważ jego ostre ziarna będą ranić wyrastające liście.

Podczas pędzenia glebę utrzymuje się w odpowiedniej wilgotności, w razie potrzeby podlewa.

Główki liściowe są gotowe do zbioru, gdy mają 15-20 cm długości. Rośliny wyjmujemy z gleby i obrywamy liście nietworzące rozety. Aby rozety nie rozsypały się, obcinamy je wraz z 2-3 cm korzenia.

Cykoria zawiera sporo soli mineralnych, nieco witaminy C oraz ślady karotenu.

Stwierdzono jej działanie krwiotwórcze i regulujące układ krążenia. Niepozorne główki cykorii zawierają również substancje dobrze wpływające na trawienie i wszelkie organy związane z tą funkcją organizmu.

Cykoria liściowa, biała lub czerwona jada jest tak, jak sałata, może być także gotowana.

Cykoria służyła do produkcji substancji, która do niedawna była niezbędna w każdym domu: cykorii, podnoszącej moc, kolor, pozwalającej oszczędzać drogocenną kawę. Suszone i palone korzenie cykorii miały bowiem wiele cech zbliżających ją do kawy i dlatego w wielu domach do tego napoju dodawano cykoriowe tabletki.

Jeśli się dobrze zastanowić, to wielość korzyści płynących z istnienia cykorii jest niezwykła. Może służyć jako regulator dla organizmu, można pałaszować ją na surowo, gotowaną, zapiekaną. Służy ona wreszcie jako surowiec do wyrobu cykoro-przyprawy do kawy.

A tak naprawdę to można jeszcze cykorię smażyć pokrojona w paski na oleju i w czasie smażenia soląc i słodząc lekko, dodawać do potraw chińskich, w których doskonale zastępować będzie pędy bambusa.

Cykoria liściowa może być podawana w zapiekankach, potrawach gotowanych, ale przede wszystkim z powodzeniem zastępuje zieloną sałatę.

Spróbujcie też obsmażyć ją na dobrej oliwie z odrobiną soli, szczyptą pieprzu i małym kieliszkiem miodu pitnego. Gdy miód odparuje, danie jest gotowe.

WIEŚCI KOŁA DIABETYKÓW

17 listopada 2013 roku członkowie Tarnogrodzkiego Koła Diabetyków brali udział w obchodach Świątowego Dnia Walki z Cukrzycą połączonego z 15. rocznicą powstania koła diabetyków w Kraśniku. Uroczystości rozpoczęły się mszą św., następnie wszyscy udali się do domu kultury na dalsze części obchodów. Podczas spotkania odbył się wykład pt. „Jak postępować z cukrzycą?”.

„Cukrzyca: chrońmy naszą przyszłość”

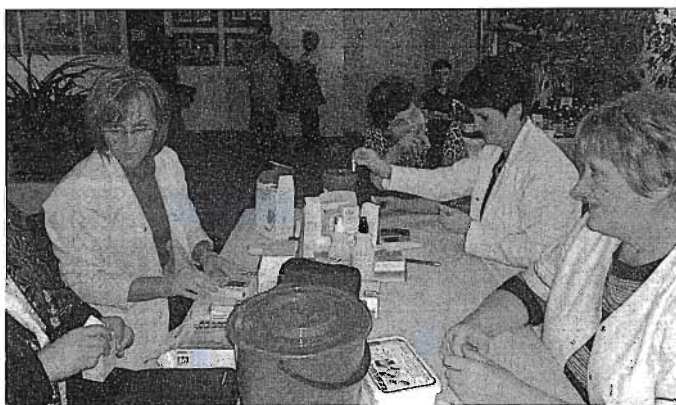
14 listopada 2013 roku odbyły się Obchody Świątowego Dnia Walki z Cukrzycą połączone z 10. rocznicą powstania koła diabetyków w Tarnogrodzie. Uroczystości rozpoczęły się mszą świętą w kościele pw. Przemienienia Pańskiego w Tarnogrodzie, którą odprawił ks. dziekan Jerzy Tworek. Po mszy wszyscy przeszli do Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury. Wśród przybyłych gości byli: poseł Piotr Szelięga, poseł Sławomir Zawisłak, prezes Zarządu Głównego Polskiego

Stowarzyszenia Diabetyków w Bydgoszczy Andrzej Bauman, wiceprezes Zarządu Oddziału Wojewódzkiego Polskiego Stowarzyszenia Diabetyków w Lublinie Teresa Bronikowska, wojewodę lubelskiego reprezentował Krzysztof Szwalię. Podczas uroczystości odbył się wykład pt. *Stopa cukrzycowa - lepiej zapobiegać jak leczyć*, który poprowadziła dr Jolanta Mazurek. W dalszej części ze spektaklem wystąpiła Tarnogrodzka Kapela Ludowa pod kierownictwem Heleny

Zajęc a tuż po niej zaprezentowali się uczniowie z Zespołu Szkół Centrum Kształcenia Rolniczego w Różańcu pod kierownictwem pani Małgorzaty Ułanowskiej.

Występy wszystkim bardzo się podobały. Następnie zostały wręczone Złote Odznaki Zasłużony dla Polskiego Stowarzyszenia Diabetyków, które otrzymali prezes poprzedniej kadencji Zdzisław Karczmazyk oraz Władysław Chodkiewicz – prezes obecnej kadencji. Srebrne odznaki Zasłużony dla Polskiego Stowarzyszenia Diabetyków otrzymali: pielęgniarka Regina Kowalczyk, nadleśniczy

Nadleśnictwa Józefów dr inż. Leszek Dmitroca, ks. dziekan Jerzy Tworek, mec. Greta Kulińska – Podbielska z Lublina. Były również dyplomy przyznane przez Zarząd Główny Polskiego Stowarzyszenia Diabetyków w Bydgoszczy, które otrzymali: młodzież z Zespołu Szkół Centrum Kształcenia Rolniczego w Różańcu, Małgorzata Ułanowska z tej samej szkoły, Barbara Mazurek, Maria Dworniczak, Gabriel Korniak, Bożena i Tadeusz Kapka. Państwo Bożena i Tadeusz Kapka-właściciele piekarni w Tarnogrodzie oraz Zakładów Przemysłu Zbożowego w Tarnogrodzie i w Jarosławiu ufundowali statuetki dla 10 osób, które najbardziej przez okres 10 lat zasłużyły się dla stowarzyszenia, osób chorych na cukrzycę i dla mieszkańców. Statuetki otrzymali: dr Roman Cichoński, dr Jolanta Mazurek, dr Grażyna Klenk – Jarząbek, pielęgniarka Bogusława Mazurek, Burmistrz Tarnogrodu Eugeniusz Stróż, Teresa Buńko, Janina Magoch, Jan Hass, dyr. TOK Renata Ćwik oraz prezes Władysław Chodkiewicz. Odznaczenia wręczali prezes ZGPSD Andrzej Bauman oraz wiceprezes ZW PSD Teresa Bronikowska. Statuetki wręczył poseł Sławomir Zawisłak. Na zakończenie zostały wręczone dyplomy z podziękowaniami dla tych wszystkich, którzy w ciągu roku wspierali działania diabetyków oraz włączyli się w przygotowanie tego uroczystego spotkania. Podczas spotkania były prowadzone bezpłatne badania na zawartość glukozy we krwi, pomiar ciśnienia tętniczego oraz pomiar cholesterolu. Badania prowadziły pielęgniarki z NZOZ Przychodnia Lekarska w Tarnogrodzie. Całe spotkanie prowadził prezes Władysław Chodkiewicz, który na zakończenie podziękował wszystkim gościom przybyłym na obchody Świątowego Dnia Walki z Cukrzycą połączone z 10. rocznicą powstania koła diabetyków w Tarnogrodzie, podziękował również mieszkańcom, chorym na cukrzycę oraz tym wszystkim, którzy pomagali i przyczynili się do organizacji spotkania.

NOWY RADNY RADY MIEJSKIEJ W TARNOGRODZIE

6 grudnia br. Marian Dołomisiewicz stał się oficjalnie członkiem Rady Miejskiej w Tarnogrodzie. Tego dnia złożył ślubowanie. „*Wierny Konstytucji i prawu Rzeczypospolitej Polskiej, ślubuję uroczyście obowiązki radnego sprawować godnie, rzetelnie i uczciwie, mając na względzie dobro mojej gminy i jej mieszkańców. Tak mi dopomóż Bóg*” – takimi słowami Marian Dołomisiewicz złożył ślubowanie. Tym samym rada pracuje w komplecie. Po zakończeniu sesji nowo zaprzysiężony radny poczęstował zgromadzonych specjalnie na tę okazję upieczonym tortem z herbem Tarnogrodu. Przypomnijmy. Od 1 sierpnia kierownikiem Urzędu

Stanu Cywilnego w Tarnogrodzie jest Bartłomiej Świątała. radny Rady Miejskiej w Tarnogrodzie. Został on wybrany w drodze przeprowadzonego konkursu. Zgodnie z ustawą o samorządzie terytorialnym osoba wybrana do rady nie może wykonywać pracy w urzędzie gminy, w której uzyskała mandat. 31 lipca radny zrzekł się mandatu. Aby uzupełnić skład 15-osobowej rady ogłoszono wybory, których termin Komisarz Wyborczy wyznaczył na 24 listopada. Okręg wyborczy nr 5 obejmuje Dzielnice Przedmieście Błonie; ulice: 1 Armii Wojska Polskiego, 1 Maja od nr 57 do 111 nieparzyste, 1 Maja od nr 70 do 134 parzyste, 1 Stycznia, 40 Lecia PRL, Adama Mickiewicza, Dolna, Henryka Sienkiewicza, Kosynierów, Kościuszki od nr 67 do 125A nieparzyste, Marii Konopnickiej, Nowa Ogrody, PKWN, Przedmieście Błonie, Słaki, Spokojna, Stanisława Tarnowskiego, Władysława Reymonta. Zarejestrowany został tylko jeden Komitet Wyborczy „Nasze Błonie”, który wystawił jednego kandydata.

Pehnomocnikiem Komitetu został Andrzej Kasprzak. Konsekwencje zgłoszenia jednego kandydata są takie, że wybory nie odbyły się, wynika to z zapisów ustawy. A ten jeden kandydat, który został zgłoszony wchodzi w skład rady. Zatwierdzeniem tej kandydatury zajęła się Komisja Miejska. W skład 7- osobowej komisji weszli: Kazimierz Szymanik, Teresa Szymanik - przewodnicząca, Eliza Surmacz, Maria Mulawa, Franciszek Falandysz, Sylwia Korpala, Elżbieta Korpala. Tak więc, zgodnie z przepisami prawa, gdy wybory się nie odbyły, ponieważ zgłoszony kandydat nie miał konkurencji, Marian Dołomisiewicz został automatycznie radnym.

Marian Dołomisiewicz ma 56 lat. Pracuje jako kierownik administracyjno-gospodarczy w Zespole Szkół Centrum Kształcenia Rolniczego w Różańcu. Od 1973 roku był związany z ówczesnym Zjednoczonym Stronnictwem Ludowym, później przekształconym w PSL. W latach 1986-87 pełnił funkcję sekretarza gminy ZSL-u.

WIGILIJNY POCZĘSTUNEK DLA POTRZEBUJĄCYCH

Święta to wesoły czas, jednak nie dla wszystkich. Są ludzie, którzy nie usiądą z rodziną przy świątecznym stole, w ciepłym domu, bo go najzwyczajniej nie mają.

20 grudnia 2013 r. wzorem lat ubiegłych Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej i Tarnogrodzki Ośrodek Kultury właśnie dla nich przygotowali wigilijny poczęstunek.

Z PRAC RADY MIEJSKIEJ

XXX w bieżącej kadencji Sesja Rady Miejskiej w Tarnogrodzie – 16 września 2013 r.

Porządek sesji:

1. Otwarcie sesji i stwierdzenie kworum.
2. Przedstawienie porządku obrad.
3. Przyjęcie protokołu z poprzedniej sesji.
4. Informacja Burmistrza Tarnogrodu o działalności między sesjami.
5. Interpelacje, zapytania i wnioski radnych.
6. Podjęcie uchwał w sprawie:
 - a) Wyrażenia woli przystąpienia do opracowania i wdrożenia planu gospodarki niskoemisyjnej,
 - b) Zmiany wieloletniej prognozy finansowej,
 - c) Zmiany uchwały budżetowej na rok 2013.
7. Sprawy różne.
8. Odpowiedzi na interpelacje, zapytania i wnioski radnych.
9. Zamknięcie sesji.

XXXII w bieżącej kadencji Sesja Rady Miejskiej w Tarnogrodzie – 6 grudnia 2013r.

Porządek sesji:

1. Otwarcie sesji i stwierdzenie kworum.
2. Złożenie ślubowania przez radnego.
3. Przedstawienie porządku obrad.
4. Przyjęcie protokołu z poprzedniej sesji.
5. Informacja burmistrza Tarnogrodu o działalności między sesjami.

6. Interpelacje, zapytania i wnioski radnych.

7. Podjęcie uchwał w sprawie:

- a) Obniżenia średniej ceny skupu żyta przyjmowanej do obliczenia podatku rolnego na 2014 r.,
 - b) Zatwierdzenia taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzenie ścieków na 2014 r.,
 - c) Uchwalenia programu współpracy Gminy Tarnogród z organizacjami pozarządowymi na 2014 r.,
 - d) Zmiany uchwały budżetowej na rok 2013,
 - e) Przystąpienia do sporządzenia zmian w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego Gminy Tarnogród.
 - f) Zmiany uchwały w sprawie ustalenia wysokości ekwiwalentu dla członków Ochotniczej Straży Pożarnej, którzy uczestniczyli w działaniu ratowniczym lub szkoleniu pożarniczym organizowanym przez Państwową Straż Pożarną lub Gminę.
 - g) Uzupelnienia składu Komisji gospodarczej, Rolnictwa i Ochrony Środowiska Rady Miejskiej w Tarnogrodzie.
 - h) Uzupelnienia składu Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej w Tarnogrodzie.
8. Informacja o działalności podstawowej opieki zdrowotnej na terenie Gminy.
 9. Informacja o stanie bezpieczeństwa publicznego na terenie Gminy.
 10. Informacja Naczelnika Urzędu Skarbowego w Biłgoraju o złożonych oświadczeniach majątkowych radnych oraz kierowników jednostek organizacyjnych.
 11. Sprawy różne.
 12. Odpowiedzi na interpelacje, zapytania i wnioski radnych.
 13. Zamknięcie sesji.

NOWI MIESZKAŃCY GMINY TARNOGRÓD

w okresie od 01.01.2013 do 12.12.2013r.

Lp.	Imię, nazwisko	Miejscowość
1.	Barcicka Patrycja	Luchów Dolny
2.	Bełzek Fabian	Tarnogród
3.	Bryła Zofia	Różaniec Pierwszy
4.	Budzyńska Zuzanna	Tarnogród
5.	Bukowiński Hubert	Wola Różaniecka
6.	Buliński Jakub	Tarnogród
7.	Burz Bartłomiej	Tarnogród
8.	Chmielewska Alicja	Tarnogród
9.	Chmielewska Izabela	Tarnogród
10.	Czuchra Maja Maria	Różaniec Drugi
11.	Duda Julia	Tarnogród
12.	Fafara Alan	Luchów Górny
13.	Feliks Oliwia	Tarnogród
14.	Figiel Antonina	Tarnogród
15.	Filist Alan	Luchów Dolny
16.	Gancarz Fabian	Różaniec I
17.	Gleń Oliwia	Różaniec Pierwszy
18.	Grasza Jakub	Luchów Górny
19.	Grochowicz Miłosz	Różaniec I
20.	Hytryniewicz Kinga	Wola Różaniecka
21.	Iwańczyk Hanna	Tarnogród
22.	Kaproń Zofia	Różaniec Pierwszy
23.	Kiełbasa Patryk	Tarnogród
24.	Korpál Nina	Tarnogród
25.	Kozakiewicz Klaudia	Tarnogród
26.	Krawiec Wojciech	Różaniec Pierwszy
27.	Krupczak Hanna Maria	Wola Różaniecka
28.	Ksiądz Lilia	Tarnogród
29.	Kwiatkowska Amelia	Różaniec Drugi
30.	Larwa Kornelia	Różaniec II
31.	Legieć Bartłomiej Hubert	Wola Różaniecka
32.	Leniart Wiktoria	Luchów Dolny
33.	Lis Adrian Paweł	Różaniec Pierwszy
34.	Lis Wiktor	Różaniec Pierwszy
35.	Magoch Amelia	Tarnogród
36.	Mazur Karol	Tarnogród
37.	Mazurek Miłosz	Tarnogród
38.	Mazurek Oliwia	Tarnogród
39.	Mołda Hubert	Różaniec Pierwszy
40.	Mulawa Łukasz	Tarnogród
41.	Nocek Kacper	Różaniec Drugi
42.	Paszkowska Lena	Tarnogród
43.	Piebiak Aleksandra	Luchów Dolny
44.	Pograniczna Natalia	Różaniec Pierwszy
45.	Pokrywka Patryk	Luchów Górny
46.	Pułapa Olaf	Tarnogród
47.	Przytuła Szymon	Tarnogród
48.	Rak Kamil	Tarnogród
49.	Rogała Ignacy Karol	Tarnogród
50.	Róg Michał	Tarnogród
51.	Sawicka Oliwia	Tarnogród
52.	Seremak Tobiasz	Tarnogród
53.	Sidor Julia	Tarnogród
54.	Sidor Kacper	Tarnogród
55.	Smyk Liliana	Tarnogród
56.	Szkoda Przemysław	Różaniec Drugi
57.	Szmołda Anna	Luchów Dolny
58.	Szumiec Julia	Tarnogród
59.	Szymanik Jakub	Tarnogród
60.	Szynał Zofia	Wola Różaniecka
61.	Smiałko Martyna	Różaniec Pierwszy
62.	Śniosek Aniela	Tarnogród
63.	Świata Natalia Katarzyna	Tarnogród
64.	Wolańczyk Amelia	Różaniec Drugi
65.	Wróbel Hubert	Wola Różaniecka

ODESZLI W 2013 ROKU

/od 01.01.2013 do 12.12.2013r./

Lp.	Nazwisko, imię	Adres
1.	Bartosik Regina	Tarnogród
2.	Bodek Aniela	Różaniec Drugi
3.	Borek Marianna	Luchów Dolny
4.	Bryła Apolonia	Różaniec Drugi
5.	Buzuk Marianna	Tarnogród
6.	Bzdyra Zofia	Tarnogród
7.	Dołomisiewicz Karol	Tarnogród
8.	Dorosz Jan	Luchów Górny
9.	Dyjak Jan Szczepan	Luchów Dolny
10.	Falandysz Zdzisława	Tarnogród
11.	Gałka Michalina	Tarnogród
12.	Grasza Bolesław	Luchów Dolny
13.	Grasza Bronisława	Luchów Górny
14.	Grasza Jan	Luchów Górny
15.	Grasza Józefa	Tarnogród
16.	Grasza Teresa	Tarnogród
17.	Grelak Agnieszka	Wola Różaniecka
18.	Gromadzka Aniela	Różaniec Drugi
19.	Gurdziel Katarzyna	Wola Różaniecka
20.	Hałas Janina	Luchów Dolny
21.	Jamińska Klara	Różaniec Pierwszy
22.	Jamiński Marian	Tarnogród
23.	Kamiński Andrzej Mirosław	Luchów Górny
24.	Kiepusa Czesław	Różaniec Drugi
25.	Kita Edward	Tarnogród
26.	Kniaz Julian	Tarnogród
27.	Komadowska Helena	Tarnogród
28.	Krasowski Józef	Luchów Dolny
29.	Krupczak Antoni	Luchów Górny
30.	Krupczak Krystyna	Tarnogród
31.	Kwiatkowska Janina	Różaniec Pierwszy
32.	Kwiatkowski Andrzej	Różaniec Pierwszy
33.	Larwa Antonina Elżbieta	Luchów Górny
34.	Ludwicki Edward	Tarnogród
35.	Maciąg Piotr Andrzej	Różaniec Pierwszy
36.	Maśko Adam	Luchów Dolny
37.	Momora Apolonia	Tarnogród
38.	Okapiec Henryk	Różaniec Pierwszy
39.	Ostrowski Marian	Tarnogród
40.	Pawlik Władysław	Różaniec Pierwszy
41.	Piebiak Genowefa	Luchów Dolny
42.	Piech Kazimierz	Tarnogród
43.	Piętak Aniela	Różaniec Drugi
44.	Rozmyślak Jan	Różaniec Pierwszy
45.	Sawa Józef Augustyn	Tarnogród
46.	Serafin Bronisława	Różaniec Drugi
47.	Sidor Leokadia	Tarnogród
48.	Skobel Tadeusz	Tarnogród
49.	Szamik Anastazja	Tarnogród
50.	Szmołda Franciszek	Luchów Górny
51.	Szponar Janina	Luchów Górny
52.	Szymanik Andrzej	Tarnogród
53.	Trybuch Jan	Luchów Dolny
54.	Wańczyk Emilia	Tarnogród
55.	Woszczyzna Czesław	Tarnogród
56.	Zadworna Agnieszka	Różaniec Drugi
57.	Zajac Adam	Luchów Górny
58.	Zajac Antoni	Tarnogród

KRZYŻÓWKA ŚWIĄTECZNA

1. litera w herbie papieskim
2. może być kwiatów lub kluczy
3. modlitwy krócej
4. pierwszoplanowa postać żeńska w żłobku
5. Dom Boży
6. znak wiary na szyi katolika
7. oznaka godności biskupiej
8. królowa Polski-święta
9. odzwierciedla w żeńskim klasztorze
10. dzielimy się nim w Wigilię
11. do niej pielgrzymowała Święta Rodzina
12. jedno w Dekalogu
13. piąty grzech główny
14. najstarsza polska pieśń religijna
15. córka chrzestna
16. inaczej kapłan
17. dawniej książeczka dla ministranta
18. kaznodzieja wielkopostny
19. zakonnik obchodzący święto patronalne w wielkanoc
20. miasto z klasztorem
21. potocznie w modlitwie "Pozdrowienie Anielskie"
22. litera w krzyżu
23. bożonarodzeniowe widowisko teatralne

DRUKARNIA HELVETICA

Oferujemy Państwu:

- ulotki, foldery, wizytówki, plakaty, etykiety samoprzylepne, książki, papiery firmowe, druki samokopiujące, teczki firmowe, pieczątki, zaproszenia ślubne

Biłgoraj, ul. Włosiankarska 13,

tel. 84 686 63 35

www.helvetica.com.pl

Zapraszamy do współpracy !

WYDAWCA: Tarnogrodzkie Towarzystwo Regionalne ADRES: 23-420 Tarnogród ul. Rynek 18, tel. 084 689 70 21

REDAKTOR NACZELNY: Władysław Dubaj

REDAKTORZY WYDANIA: Renata Ćwik, Piotr Majcher, Tomasz Rogala

SPOŁECZNA RADA REDAKCYJNA: Katarzyna Magoch, Iwona Sereda, Monika Komosa, Beata Szczucińska, Krystyna Kowal, Anna Kuziak, Elżbieta Maśko, Bożena Śmieciuch, Małgorzata Paul-Zajac, Helena Zajac

ZDJĘCIA: Redakcja

SKŁAD KOMPUTEROWY: Piotr Majcher

DRUK: Zakład Poligraficzny „Helvetica” Biłgoraj

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i adiestacji tekstów.

